

RéSONANCES

Aris Georgiou | Résonances

ANASYNGRAFES et Matérialités 1982–2025

Institut Français de Thessalonique | Octobre 2025

Άρις Γεωργίου | Résonances

ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ και Υλικότητες 1982–2025

Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης

10 Οκτωβρίου — 29 Νοεμβρίου 2025

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΠΡΟΒΟΛΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΕΚΘΕΣΗΣ

Michael Pelamidis

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Άρις Γεωργίου

ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΡΓΩΝ

Colour Consulting Group, Galonis Print Shop

ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΕΡΓΩΝ / ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Περικλής Γαλανός

Με την ευγενική χορηγία

του Γιώργου και της Ζωής Παπαγεωργίου

Έκδοση

Γεώργιος Κούλης Ιάκωβος Καγγκελίδης Ο.Ε.

© Άρις Γεωργίου

ISBN 000-000-000-000-0

Aris Georgiou
RéSONANCES
1982–2025 ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ και Υλικότητες
ANASYNGRAFES et Matérialités

Thessalonique
2025

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

8	Jean-Luc Lavaud, Γενικός πρόξενος της Γαλλίας στη Θεσσαλονίκη Οι <i>Résonances</i> του Άρι Γεωργίου στο Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης
10	Résonances Η έκθεση
13	Κωστής Αντωνιάδης ΣΥΝΑΨΕΙΣ (ή ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ)
19	Résonances τα έργα
102	ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ [συν] ΜΟΥΣΙΚΗ "μια περι-έργεια"

SOMMAIRE

9	Jean-Luc Lavaud, Consul Général de France à Thessalonique Les <i>Résonances</i> d'Aris Georgiou à l'Institut Français de Thessalonique
11	Résonances L'expo
13	Costis Antoniadis LIAISONS (ou DANSER AVEC ARIS GEORGIU)
19	Résonances les œuvres
103	ANASYNGRAFES [en] MUSIQUE "une curiosité"

Οι *Résonances* του Άρι Γεωργίου
στο Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης

Με ιδιαίτερη συγκίνηση υποδεχόμαστε, αυτόν τον μήνα Οκτώβριο του 2025, την έκθεση *Résonances* του Άρι Γεωργίου στο Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης.

Αυτό το καλλιτεχνικό γεγονός έχει διπλή σημασία: είναι ταυτόχρονα μια επιστροφή και ένας συνεχής διάλογος. Επιστροφή ενός καλλιτέχνη που οι σχέσεις του με τη Γαλλία, και ειδικότερα με το Ινστιτούτο μας, εκτείνονται σε περισσότερες από τέσσερις δεκαετίες – από τις σπουδές του στην Αρχιτεκτονική στο Μονπελιέ μέχρι τις πρώτες σημαντικές του εκθέσεις σε αυτούς τους ίδιους χώρους. Ένας συνεχής διάλογος μεταξύ εικόνας και ύλης, ήχου και μορφής, μνήμης και ίχνους – τόσες διαστάσεις που διαπερνούν το έργο του Άρι Γεωργίου, σε μια διαρκή ένταση ανάμεσα στην πλαστικότητα και τη μουσικότητα.

Μέσα από τους δύο κύκλους που παρουσιάζονται εδώ – τις *ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ* (που ξεκίνησαν το 1982, με την ευκαιρία της συμμετοχής του στην 12η Μπιενάλε του Παρισιού) και τις *Υλικότητες* (που δημιουργήθηκαν κυρίως μεταξύ 2000 και 2015) – ο καλλιτέχνης μας καλεί να εξερευνήσουμε αυτό που επιμένει, αυτό που αποτυπώνεται, αυτό που μετασχηματίζεται. Οι φωτογραφίες, ανασυντιθέμενες μέσω παραλλαγών, μεταθέσεων ή επαναλήψεων, σχηματίζουν μια μορφή οπτικής παρτιτούρας, σιωπηλής αλλά βαθιάς και ζωντανής. Γιατί, όπως ο ίδιος ο Άρις Γεωργίου υποδεικνύει, οι εικόνες εκπέμπουν έναν ήχο που ακούγεται μόνο με το εσωτερικό αυτί.

Αυτή η έκθεση γίνεται τότε ένας χώρος ακρόασης, όπου τα έργα συνομιλούν όχι μόνο μεταξύ τους, αλλά και με τη μουσική. Σε μια πρωτότυπη προσέγγιση, ο καλλιτέχνης καλεί διακεκριμένους Έλληνες μουσικούς και συνθέτες να προσφέρουν τη δική τους ηχητική ερμηνεία των *ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΩΝ* επεκτείνοντας έτσι την εικαστική χειρονομία σε μια διευρυμένη αισθητηριακή εμπειρία, η οποία παρουσιάζεται στην συναυλία-παράσταση *ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ [συν] ΜΟΥΣΙΚΗ*.

Με την υποδοχή της έκθεσης *Résonances*, το Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης επαναβεβαιώνει τη δέσμευσή του να διατηρεί ζωντανή τη γαλλοελληνική σχέση μέσω των τεχνών, της σύγχρονης δημιουργίας και της σκέψης. Ταυτόχρονα, αποτίει φόρο τιμής σε μια σημαντική προσωπικότητα της καλλιτεχνικής σκηνής της Θεσσαλονίκης, το έργο της οποίας μαρτυρά βαθιά πίστη στον διαπολιτισμικό διάλογο, στη μετάδοση και στην πειραματικότητα.

Ευχαριστώ θερμά τον Άρι Γεωργίου για την εμπιστοσύνη του, καθώς και όλη την ομάδα του Γαλλικού Ινστιτούτου Θεσσαλονίκης, τους υποστηρικτές και τους συνεργάτες που συνέβαλαν στο να γίνει αυτή η έκθεση ένα ξεχωριστό γεγονός.

Jean-Luc Lavaud
Γενικός Πρόξενος της Γαλλίας στη Θεσσαλονίκη

Les *Résonances* d’Aris Georgiou
à l’Institut Français de Thessalonique

C’est avec une émotion particulière que nous accueillons, en ce mois d’octobre 2025, l’exposition *Résonances* d’Aris Georgiou au sein de l’Institut Français de Thessalonique.

Cet événement artistique revêt une double portée : celle d’un retour, et celle d’un dialogue poursuivi. Retour d’un artiste dont les liens avec la France, et avec notre Institut en particulier, remontent à plus de quatre décennies – depuis ses études d’architecture à Montpellier, jusqu’à ses premières expositions marquantes dans ces mêmes murs. Dialogue poursuivi entre l’image et la matière, le son et la forme, la mémoire et la trace – autant de dimensions qui traversent l’œuvre d’Aris Georgiou, dans une tension constante entre plasticité et musicalité.

À travers les deux cycles présentés ici – *ANASYNGRAFES* (initiées en 1982, à l’occasion de sa participation à la 12e Biennale de Paris) et *Matérialités* (créées principalement entre 2000 et 2015) – l’artiste nous invite à explorer ce qui persiste, ce qui s’imprime, ce qui se transforme. Les photographies, recomposées par variation, transposition ou répétition, forment une sorte de partition visuelle, silencieuse mais profondément vibrante. Car, comme le suggère lui-même Aris Georgiou, *les images émettent un son* que l’on n’entend qu’avec l’oreille intérieure.

Cette exposition devient alors un espace d’écoute, où les œuvres dialoguent non seulement entre elles, mais aussi avec la musique. Dans une démarche inédite, l’artiste convie des musiciens et compositeurs grecs de renom à offrir leur propre interprétation sonore des *ANASYNGRAFES*, prolongeant ainsi le geste plastique dans une expérience sensorielle élargie, présentée lors du concert-performance *ANASYNGRAFES [en] MUSIQUE*.

En accueillant *Résonances*, l’Institut Français de Thessalonique réaffirme son engagement à faire vivre le lien franco-grec à travers les arts, la création contemporaine et la pensée. Il rend aussi hommage à une figure importante de la scène artistique de Thessalonique, dont le travail témoigne d’une profonde fidélité au dialogue interculturel, à la transmission et à l’expérimentation.

Je remercie chaleureusement Aris Georgiou pour sa confiance, ainsi que toute l’équipe de l’Institut Français de Thessalonique, les soutiens et partenaires ayant contribué à faire de cette exposition un événement d’exception.

Jean-Luc Lavaud
Consul Général de France à Thessalonique

RÉSONANCES *Η έκθεση*

ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ και Υλικότητες 1982-2025

Στην έκθεση *Résonances* (1982-2025) συμπλέκονται δύο διαχρονικές ενότητες του εικαστικού έργου του Άρι Γεωργίου. Αφενός αναπτύσσονται οι «ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ» που έχουν την αφετηρία τους στο 1982, αφετέρου αντιπαρατίθενται με τις «Υλικότητες» της δεκαπενταετίας 2000-2015 με κυριότερο κοινό τους παρονομαστή την ύλη, την υφή, την επιφάνεια, το ίχνος και τις αλληλο-παραπομπές τους. Εμπλουτίζονται, τέλος, με τις «ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ Revisited» των τελευταίων χρόνων που ανάγονται και αναδεικνύουν χαρακτηριστικά και των δύο.

ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ

Παραθέσεις φωτογραφιών με επανάληψη, παραλλαγή, αντιμετάθεση, «ανασυν-γραφή», «ανασυρ-ραφή».

Υπό τον τότε τίτλο «Αντιπολυγραφήματα», οι ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ, εκδηλώθηκαν για πρώτη φορά τον Οκτώβριο του 1982 ως μέρος της ελληνικής συμμετοχής στην 12η Biennale του Παρισιού, με την επιμέλεια του Εμμανουήλ Μαυρομάτη. Ολοκληρώθηκαν και παρουσιάστηκαν στην ομώνυμη ατομική έκθεση στο «Ζήτα-Μι» τον Φεβρουάριο του 1983 με κείμενο της Σάνιας Παππά.

Υλικότητες

Τέσσερις διαφορετικές ενότητες στεγάζονται υπό τον υπέρτιτλο «Υλικότητες»: *Mnemosyne Mosaics, Urb-Art, Cross Country, Patches-à-Veures*. Όλες τους καταγράφουν-απογράφουν-συλλέγουν διά της φωτογραφίας «επεισόδια» της ύλης που μας περιβάλλει και που, ανάλογα με την περίπτωση, προβάλλουν ως δυναμικοί υποκινητές συγκίνησης ή αναστοχασμού. Η παρουσίασή τους (καθώς η κάθε ομάδα αποτελείται από ικανό αριθμό έργων) οργανώνεται ως εναλλασσόμενη αλληλοδιαδοχή συμπλεκόμενων υποσυνόλων ποικίλων σχημάτων και μεγεθών κατ' αντιστοιχία προς τον εκάστοτε διαθέσιμο εκθεσιακό χώρο.

Ειδικότερα οι ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ εκτείνονται και σε μία διάσταση εξω-εικαστική καθώς εξαρχής παρέπεμπαν (αυθαίρετα αλλά και δομικά) σε ένα «μουσικό αίσθημα» την υποκειμενικότητα του οποίου επιχειρεί να «διασαλεύσει» η επιστράτευση συνενόχων μουσικών ερμηνευτών για την αποκατάσταση μιας «πιο αντικειμενικής» αντίληψης του «αισθήματος».

Προς τούτο, ένας αριθμός καταξιωμένων ερμηνευτών και συνθετών, αναλαμβάνουν να αποδώσουν την δική τους ηχητική εκδοχή των εικαστικών «συνθέσεων» των ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΩΝ σε μια συναυλία στο περιβάλλον της έκθεσης και σε διάδραση με την προβολή της εικόνας του εκάστοτε επιλεγμένου από τον/τους μουσικούς αφετηριακού εικαστικού έργου.

Οι μουσικοί που συνεργάζονται σε αυτή την κατεύθυνση είναι οι Σάκης Παπαδημητρίου, Μιχάλης Λαπιδάκης, Δήμος Γκουνταρούλης, Νεκτάριος Καραντζής, Σαβίνα Γιαννάτου, Λόλα Τότσιου, Θεόφιλος Σωτηριάδης, Κυριάκος Γκουβέντας, Λενιώ Λιάτσου, Θοδωρής Πατσαλίδης, Βασίλης Μπακόπουλος.

RÉSONANCES *l'expo*

ANASYNGRAFES et Matérialités 1982-2025

Dans l'exposition *Résonances* (1982-2025), deux ensembles majeurs et intemporels de l'œuvre visuelle d'Aris Georgiou s'entrelacent. D'une part, les ANASYNGRAFES, entamées en 1982 ; d'autre part, les *Matérialités*, réalisées entre 2000 et 2015, qui entrent en dialogue avec les premières. Le lien essentiel entre ces deux séries réside dans leur rapport à la matière, à la texture, à la surface, à la trace, ainsi que dans les échos qu'elles suscitent l'une chez l'autre.

L'exposition est également enrichie par les ANASYNGRAFES Revisited des dernières années, qui revisitent et mettent en lumière des éléments caractéristiques des deux corpus.

ANASYNGRAFES

Assemblages photographiques fondés sur la répétition, la variation, la transposition, l'«anasyn-grafe», l'«anasyn-rafi» (Re-écriture, re-couture).

Sous le titre initial « Antipolygraphes », les ANASYNGRAFES furent présentées pour la première fois en octobre 1982, dans le cadre de la participation grecque à la 12e Biennale de Paris, sous le commissariat d'Emmanuel Mavrommatis. Elles furent ensuite finalisées et exposées dans le cadre de l'exposition personnelle éponyme à la galerie Zita-Mi, en février 1983, accompagnées d'un texte de Sania Pappa.

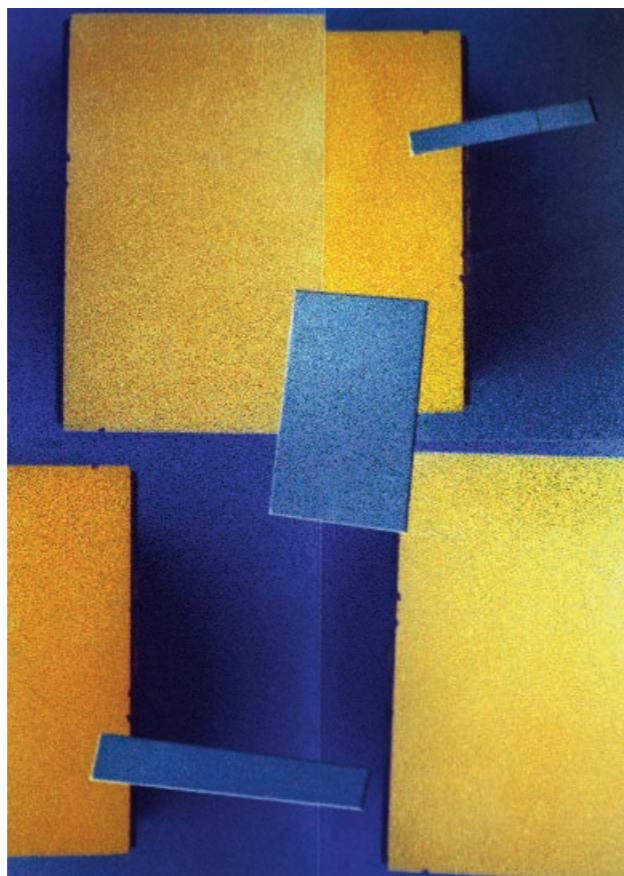
Materialités

Quatre ensembles distincts sont réunis sous le titre général « Matérialités » : *Mnemosyne Mosaics, Urb-Art, Cross Country* et *Patches-à-Veures*. Chacun de ces ensembles capte, inventorie et recueille –à travers la photographie– des « épisodes » de la matière qui nous entoure. Selon les cas, ces fragments se présentent comme des déclencheurs potentiels d'émotion ou de réflexion. Leur présentation –chaque série comprenant un nombre conséquent d'œuvres– est conçue comme une alternance rythmée de sous-ensembles imbriqués, de formes et de dimensions variées, en dialogue avec l'espace d'exposition disponible.

Plus spécifiquement, les ANASYNGRAFES s'étendent également à une dimension extra-plastique, dans la mesure où elles évoquent, dès leur origine, une « sensation musicale », à la fois arbitraire et structurelle. La subjectivité de cette sensation est volontairement mise en tension par l'intervention de musiciens-interprètes complices, invités à en proposer une restitution visant une perception plus « objective ».

Dans cette perspective, plusieurs interprètes et compositeurs reconnus sont invités à proposer leur propre interprétation sonore des « compositions visuelles » inspirées des ANASYNGRAFES, à l'occasion d'un concert organisé dans le cadre de l'exposition. Cette performance musicale se déroulera en interaction avec la projection de l'image de l'œuvre plastique choisie par chaque musicien ou ensemble comme point de départ de sa création.

Les musiciens participant à ce projet sont : Sakis Papadimitriou, Michalis Lapidakis, Dimos Goudaroulis, Nektarios Karantzis, Savina Yannatou, Lola Totsiou, Theofilos Sotiriadis, Kyriakos Gouventas, Lenio Liatsou, Thodoris Patsalidis, et Vassilis Bakopoulos.

ELTA Mimis, 1982
[ANASYNGRAFES 1982]
Impression numérique
sur aluminium, 70 x 50 cm

Κωστής Αντωνιάδης

ΣΥΝΑΨΕΙΣ (ή ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ)

Ο Άρις Γεωργίου, ως δημιουργός, κατανέμει την καλλιτεχνική του δραστηριότητα μεταξύ αρχιτεκτονικής, φωτογραφίας και ζωγραφικής. Επιστρατεύει διαφορετικά εκφραστικά μέσα, τα οποία ενεργοποιεί είτε μεμονωμένα είτε σε συνδυασμό, ανάλογα με τις απαιτήσεις της εκάστοτε καλλιτεχνικής χειρονομίας. Εμφανώς αδιάφορος προς τις ταξινομικές συμβάσεις και τις θεσμικές «ετικέτες» που συχνά περιορίζουν τη δημιουργική ελευθερία, ο Γεωργίου κινείται μεταξύ εικαστικών γλωσσών, διαμορφώνοντας ένα έργο που διακρίνεται από μια διαυγή, παιγνιώδη οξυδέρκεια. Κατά τη μακρόχρονη μάλιστα δημιουργική του πορεία, φαίνεται να καθοδηγείται από την ανάγκη να αποφορτίσει αυτή την οξυδέρκεια, δοκιμάζοντας την ενεργοποίηση ετερογενών εκφραστικών μέσων σε ένα ενιαίο πεδίο έρευνας. Είναι ένας τόπος διαρκούς αυτοπαρατήρησης και ενδοσκόπησης, όπου η καλλιτεχνική πράξη γίνεται εργαλείο κατανόησης των πολλαπλών ιδιοτήτων του ως δημιουργού. Όπως εξάλλου ο ίδιος ομολογεί, εντός αυτού του πεδίου, μέσα από ποικίλες δημιουργικές πρακτικές, επιδιώκει την αρμονική συνύπαρξη «ετερογενών εκφάνσεων-ενστικτωδών ωθήσεων και συνειδητών ενεργημάτων».

Στη δημιουργία των έργων που έχει συμπεριλάβει στην έκθεση RÉSONANCES ο Γεωργίου δρα πρωτίστως ως συλλέκτης, μία ιδιότητα που είναι εγγενώς συνδεδεμένη με τη φωτογραφική πράξη. Φωτογραφίζει αντικείμενα και χώρους, θέματα ετερόκλητα, συχνά ασήμαντα, όπως σημάνσεις, δομικά υλικά, σωλήνες κλπ. Από τη συγκομιδή αυτών των φωτογραφιών αντλεί την «πρώτη ύλη» έργων που δημιουργεί σε μεταγενέστερο χρόνο.

Για να κατανοήσει κανείς την ποικιλόμορφη συλλογή των έργων που περιλαμβάνονται στην έκθεση, αρκεί να εξετάσει προσεκτικά τον τίτλο ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ.

Costis Antoniadis

LIAISONS (ou DANSER AVEC ARIS GEORGIU)

Aris Georgiou, le créateur, répartit son activité artistique entre l'architecture, la photographie et la peinture. Il recourt à différents moyens d'expression, qu'il active soit de manière isolée, soit en combinaison, en fonction des exigences de chaque geste artistique. Manifestement indifférent aux classifications conventionnelles et aux « étiquettes » institutionnelles qui limitent souvent la liberté créative, Georgiou évolue entre les langages plastiques, façonnant une œuvre caractérisée par une lucidité pénétrante et ludique. Au cours de son long parcours créatif, il semble guidé par le besoin de se défaire de cette lucidité, en expérimentant l'activation de moyens d'expression hétérogènes au sein d'un champ unifié de recherche. Il s'agit d'un espace d'auto-observation et d'introspection continuelles, où l'acte artistique devient un outil de compréhension des multiples facettes de son identité de créateur. Comme il le confesse lui-même, dans cet espace, à travers diverses pratiques créatives, il cherche à faire coexister harmonieusement des « manifestations hétérogènes - impulsions instinctives et actes conscients ».

Dans la création des œuvres rassemblées dans l'exposition RÉSONANCES, Georgiou agit avant tout en tant que collectionneur, une qualité liée de manière intrinsèque à la pratique photographique. Il photographie des objets et des lieux, des sujets disparates, souvent insignifiants, tels que des signalisations, des matériaux de construction, des tuyaux, etc. De cette récolte d'images, il tire la « matière première » de ses œuvres, créées ultérieurement.

Η επιμελημένη διάσπαση της λέξης αποδίδει μια ιδιαίτερη σημασία στη λέξη ΡΑΦΕΣ, υποδεικνύοντας έτσι την αξία που αποδίδει ο Άρις στη συμπλοκή των διαφορετικών εκφραστικών μέσων που χρησιμοποιεί και των ιδιοτήτων τους. Θα μπορούσε μάλιστα το σύνολο των έργων της έκθεσης να εκληφθεί ως ένα ευρύ πεδίο έρευνας και πειραματισμού του τρόπου με τον οποίο μπορεί να συνδυαστούν παρόμοιες και ετερόκλητες εικόνες, φωτογραφίες με λέξεις, ζωγραφικές ποιότητες με φωτογραφικά ιδιώματα, και τελικά τα ίδια τα έργα με τη μουσική.

Υλικότητες. Η ενότητα έργων *Υλικότητες* φέρνει στο προσκήνιο την ίδια την υλικότητα της πρώτης ύλης ως γενεσιουργό παράγοντα του έργου. Η συλλογή της υπαγορεύεται είτε από την αμεσότητα της εντύπωσης που προκαλεί στον Γεωργίου μια υλική μορφή, είτε από τον συνειρμικό αναστοχασμό που ενεργοποιείται μεταγενέστερα, κατά την επαφή του με την τυπωμένη φωτογραφία. Κάθε έργο ολοκληρώνεται με την προσθήκη-ραφή ενός τίτλου, ο οποίος είτε κυριολεκτεί είτε μεταφέρει σημασιολογικά το περιεχόμενο, διαμορφώνοντας ένα παιγνιώδες και πολυεπίπεδο πεδίο αναγνώσεων. Έτσι, η λέξη *Uprise* (*Εξέγερση*) για παράδειγμα, δεν παραπέμπει σε κάποια πολιτική ή κοινωνική πράξη αντίστασης, αλλά στην αυτονόμηση μιας συστάδας χόρτων να αντιταχθούν στον εγκλωβισμό τους. Αντίστοιχα, οι φωτογραφίες που συγκροτούν την ενότητα *Cross Country* δεν απεικονίζουν ένα τοπίο περιήγησης ή εξερεύνησης, αλλά καταγράφουν μια σειρά από παραμελημένους σταυρούς, καλυμμένους από βλάστηση. Σε άλλες περιπτώσεις τα *Patches-a-Veures* (Πατσαβούρες) –κουρέλια στα οποία σκουπίζει τα πινέλα του όταν ζωγραφίζει– λαμβάνουν ονόματα μυθολογικά: *Ήφαιστος*, *Περσεφόνη*, *Αχέρων*. Η ονοματοδοσία αυτή υπονομεύει ειρωνικά την ιεράρχηση των υλικών και ταυτόχρονα εντάσσει την «ευτελή» ύλη σε ένα φαντασιακό και πολιτισμικό ορίζοντα.

Pour comprendre la collection éclectique d'œuvres réunies dans l'exposition, il suffit d'examiner attentivement le titre ANASYNGRAFES. La scission intentionnelle du mot met en lumière le terme RAFES (*coutures*, en grec), soulignant ainsi l'importance qu'Aris accorde à l'entrelacement des différents moyens d'expression qu'il emploie et à leurs propriétés respectives. L'ensemble des œuvres de l'exposition pourrait même être perçu comme un vaste champ de recherche et d'expérimentation sur les manières dont des images similaires ou hétérogènes peuvent être combinées, photographies et mots, qualités picturales et idiomes photographiques, et, en fin de compte, les œuvres elles-mêmes avec la musique.

Matérialités. L'ensemble d'œuvres intitulé *Matérialités* met en avant la matérialité même de la matière première, en tant que facteur générateur de l'œuvre. La collecte de cette matière est dictée soit par l'impact immédiat qu'une forme matérielle produit sur Georgiou, soit par la réflexion associative qui s'active a posteriori, lors du contact avec la photographie imprimée. Chaque œuvre s'achève par l'ajout-couture d'un titre, qui peut être littéral ou transmettre de manière sémantique le contenu, créant ainsi un champ de lecture ludique et à multiples niveaux. Ainsi, le mot *Uprise* (*Soulèvement*), par exemple, ne renvoie pas à un acte de résistance politique ou sociale, mais à l'autonomisation d'un bouquet d'herbes sauvages s'opposant à leur enfermement. De même, les photographies réunies dans la série *Cross Country* ne représentent pas un paysage de promenade ou d'exploration, mais captent une série de croix abandonnées, envahies par la végétation. Dans d'autres cas, les *Patches-a-Veures* (*patsavoures*, chiffons, en grec), des morceaux d'étoffe sur lesquels il essuie ses pinceaux en peignant,

reçoivent des noms mythologiques : *Héphaïstos*, *Perséphone*, *Achéron*. L'attribution de ces noms vient ironiquement remettre en question la hiérarchie des matériaux, tout en inscrivant la matière « vile » dans un horizon imaginaire et culturel.

ANASYNGRAFES. Dans *ANASYNGRAFES*, l'intention artistique semble guidée avant tout par la curiosité – ou le jeu – de tester jusqu'à quel point Georgiou peut fragmenter l'image photographique sans en compromettre la nature photographique, c'est-à-dire son rapport à la trace du réel, à la mémoire, en somme, de son origine spatio-temporelle. L'acte de « couture » fonctionne ici comme une réponse à cette éventualité : il déplace l'attention de la représentation du contenu des fragments vers leur réassemblage en structures plastiques autonomes. Le résultat final est une composition aux propriétés picturales : associations chromatiques, construction axiale, symétries et contrastes. Une question soulevée par ces œuvres concerne surtout la relation, historiquement complexe, entre la photographie et la peinture, relation que l'on pourrait – en quelques mots – résumer comme la promesse d'un mariage jamais consommé. Tout au long du XXe siècle, la photographie artistique a revendiqué son autonomie, souvent en rupture avec des hybridations plastiques autrefois perçues comme une menace pour l'identité propre du médium. L'attachement à la « pureté » photographique a constitué un mot d'ordre idéologique et esthétique, qui continue de subsister aujourd'hui encore. Ainsi, la question que soulève l'assemblage de l'élément photographique avec la construction plastique des œuvres peut être formulée comme suit : comment peut-on soustraire à une photographie la description de

ΑΝΑΣΥΝΥΡΑΦΕΣ. Στις *ΑΝΑΣΥΝΥΡΑΦΕΣ* η καλλιτεχνική πρόθεση μοιάζει να κατευθύνεται περισσότερο από την περιέργεια –ή το παιχνίδι– να δοκιμάσει ο Γεωργίου έως ποιο σημείο μπορεί να τεμαχίσει τη φωτογραφική εικόνα χωρίς να υπονομευθεί η ίδια η φωτογραφικότητά της, η αναφορά δηλαδή στο ίχνος του πραγματικού, στη μνήμη ουσιαστικά της χρονοχρονικής της καταγωγής. Η πράξη της «ραφής» λειτουργεί ως απάντηση σε αυτό το ενδεχόμενο: μετατοπίζει το ενδιαφέρον από την αναπαράσταση του περιεχομένου των θραυσμάτων στην επανασυναρμολόγησή τους σε αυτόνομες εικαστικές δομές. Το τελικό αποτέλεσμα είναι μια σύνθεση με ζωγραφικές ιδιότητες: χρωματικές συσχετίσεις, αξονική δόμηση, συμμετρίες και αντιπαραθέσεις. Ένα ερώτημα που προκύπτει σχετικά με αυτά τα έργα αφορά περισσότερο στη διαχρονικά περίπλοκη σχέση της φωτογραφίας με τη ζωγραφική, η οποία θα μπορούσε –χάριν συντομίας– να αποδοθεί στην υπόσχεση ενός γάμου που δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Καθ' όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα, η καλλιτεχνική φωτογραφία διεκδίκησε την αυτονομία της, συχνά σε ρήξη με εικαστικές προσμίξεις που θεωρήθηκαν απειλητικές για την ιδιοσυστασία του μέσου. Η εμμονή στην «καθαρότητα» της φωτογραφίας υπήρξε ιδεολογικό και αισθητικό πρόταγμα που συνεχίζει να επιβιώνει και στο παρόν. Το θέμα, συνεπώς, που εγείρει η πρόσμιξη του φωτογραφικού συστατικού με την εικαστική δόμηση των έργων διατυπώνεται ως εξής: πώς μπορεί κανείς να αφαιρέσει από μια φωτογραφία την περιγραφή του περιεχομένου της και να την εισαγάγει ανερυθρίαστα σε μια εικαστική δομή, αναδεικνύοντας απλώς το χρώμα ή τη μορφή του τεμαχισμένου σώματός της; Η απάντηση προκύπτει από τον ενεργό ρόλο του

ίχνους που διατηρούν τα συστατικά των έργων. Κάθε ψηφίδα μεταφέρει την ένταση της δεικτικής χειρονομίας της στιγμής όπου ο Γεωργίου αποφασίζει να σταθεί, να δει και να φωτογραφίσει. Ταυτόχρονα, είναι αυτή που θέτει τον φωτογράφο στο επίκεντρο της ανάγνωσης. Κάθε ψηφίδα αυτού του ιδιότυπου μωσαϊκού που σχηματίζουν τα έργα στις *ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ* προσκαλεί τον θεατή να ακολουθήσει τον Γεωργίου στις διαδρομές της σκέψης και των προθέσεων του. Ορισμένες μάλιστα φορές να σταθεί δίπλα του.

Στο δίπτυχο, για παράδειγμα, που τιτλοφορείται *Hyde Park (1983)*, στην πρώτη φωτογραφία δύο μονοπάτια τέμνονται σχηματίζοντας ένα «X» ενώ στη δεύτερη από διαφορετική γωνία λήψης, η διασταύρωση των μονοπατιών σχηματίζει έναν σταυρό ξαπλωμένο στο έδαφος. Αν στην πραγματικότητα στεκόμασταν δίπλα στον Γεωργίου δεν θα βλέπαμε διαφορετικούς σχηματισμούς της διασταύρωσης των μονοπατιών καθώς η οπτική αντίληψη σπεύδει να μεταφράσει αυτό που παρατηρούμε, αποκαθιστώντας το στην πραγματικότητα, στο πεδίο της γνώσης που έχουμε για τον κόσμο. Αντιθέτως, η φωτογραφική μηχανή καταγράφει αδιαμεσολάβητα την εναλλαγή της οπτικής θέσης, προσφέροντας έναν ριζικά διαφορετικό τρόπο αντίληψης του χώρου. Το δίπτυχο αυτό είναι εξαιρετικά απλό. Μια σχεδόν μονολεκτική θεμελιώδης διατύπωση της απόστασης που χωρίζει την ανθρώπινη αντίληψη από αυτήν της φωτογραφικής μηχανής. Σε αυτή την περίπτωση μάλιστα, η αλλαγή της γωνίας λήψης στα έργα ενσωματώνει μια χρονική διάσταση: η μετακίνηση από το ένα σημείο λήψης στο άλλο εισάγει στην ανάγνωση τον χρόνο της περιπλάνησης κατά τη συλλογή των επιμέρους ψηφίδων. Παρατηρώντας έτσι κανείς τις φωτογραφικές συνθέσεις της ενότητας *ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ*, η εναλλαγή μορφών και χρω-

son contenu et l'insérer sans scrupule, dans une structure plastique, en mettant simplement en valeur la couleur ou la forme de son corps fragmenté ? La réponse réside dans le rôle actif de la trace que conservent les éléments constitutifs des œuvres. Chaque fragment transmet l'intensité du geste démonstratif le moment où Georgiou choisit de s'arrêter, de regarder et de photographier. C'est également ce fragment qui place le photographe au centre du processus de lecture. Chaque fragment de cette mosaïque singulière que forment les œuvres dans *ANASYNGRAFES* invite le spectateur à suivre Georgiou dans les méandres de sa pensée et de ses intentions. Parfois même, à se tenir à ses côtés.

Dans le diptyque intitulé *Hyde Park (1983)*, par exemple, dans la première photographie, deux sentiers se croisent en formant un « X », tandis que dans la seconde, prise sous un angle différent, leur intersection dessine une croix couchée sur le sol. Si nous nous tenions réellement aux côtés de Georgiou, nous ne verrions pas ces formations différentes du croisement des chemins, car notre perception visuelle s'empresse de traduire ce que nous observons, en le réintégrant dans la réalité – dans le champ de connaissances que nous avons du monde. A contrario, l'appareil photo enregistre sans médiation le changement de point de vue, offrant un mode de perception de l'espace radicalement différent. Ce diptyque est d'une extrême simplicité. Une formulation fondamentale presque monosyllabique de la distance qui sépare la perception humaine de celle de l'appareil photo. Dans ce cas précis, le changement d'angle de prise de vue introduit également une dimension temporelle : le déplacement d'un point de vue à un autre introduit dans l'acte de lecture le temps de

μάτων διαμορφώνει μια ρυθμική δομή, η οποία παραπέμπει στην έννοια της χρονικής διάρκειας, της παύσης και της μουσικής τονικότητας. Με αυτή την έννοια ο θεατής καλείται να ανιχνεύσει στα έργα όχι μόνο μορφικά αλλά και ηχητικά μοτίβα. Επιχειρώντας να διευρύνει τα όρια ανάγνωσης των έργων του, ο Γεωργίου προτείνει μια εξω-εικαστική προσέγγιση αναθέτοντας σε καταξιωμένους ερμηνευτές και συνθέτες να δημιουργήσουν ηχητικές εκδοχές, να μεταφράσουν οπτικά συμβάντα σε μουσική εμπειρία.

Με μια στάση συνειδητά υπερβατική προς τις διαχωριστικές γραμμές μεταξύ καλλιτεχνικών ειδών, ο Γεωργίου αρθρώνει ένα προσωπικό ιδίωμα, στο οποίο η υλικότητα, η σημειακή καταγραφή του βλέμματος, η πράξη της επιλογής και η μετέπειτα συγκρότηση των μορφών λειτουργούν ταυτόχρονα ως ίχνη και ως φορείς νοήματος. Οι *ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ* και οι *Υλικότητες* αποτελούν ενότητες που ενσωματώνουν μια βαθύτερη σκέψη πάνω στη φύση της καλλιτεχνικής αναπαράστασης και στον τρόπο με τον οποίο ο δημιουργός (ανα)κατασκευάζει τον κόσμο. Αναστοχαζόμενος το βλέμμα, το ίχνος και τη μνήμη, ο Γεωργίου υπερβαίνει τη φωτογραφία ως τεχνολογικό μέσο και την εντάσσει σε ένα ευρύτερο πεδίο αισθητικής έρευνας, όπου η σχέση με το πραγματικό ενεργοποιείται όχι μέσω της απεικόνισης, αλλά μέσω της ανασύνθεσης της οπτικής εμπειρίας. Το έργο του, επομένως, δεν προσφέρει απλώς εικόνες· συνιστά μια ποιητική της όρασης και του χρόνου, που επιτρέπει στον θεατή όχι μόνο να βλέπει, αλλά και να στοχάζεται πάνω στο τι σημαίνει να βλέπει.

l'errance, au cours de laquelle est collecté chacun des fragments. En observant ainsi les compositions photographiques de l'unité *ANASYNGRAFES*, l'alternance des formes et des couleurs compose une structure rythmique qui évoque la notion de durée, de pause, et de tonalité musicale. En ce sens, le spectateur est invité à repérer dans les œuvres des motifs non seulement formels, mais aussi sonores. Cherchant à élargir les modes de lecture de ses œuvres, Georgiou propose une approche extra-plastique en confiant à des interprètes et compositeurs reconnus la création de versions sonores, la traduction d'événements visuels en expérience musicale.

Adoptant une approche volontairement transgressive à l'égard des cloisons entre les disciplines artistiques, Georgiou élabore un idiome personnel où la matérialité, l'enregistrement ponctuel du regard, l'acte de sélection et l'arrangement ultérieur des formes opèrent à la fois comme traces et vecteurs de sens. *ANASYNGRAFES* et *Matérialités* sont deux ensembles qui intègrent une réflexion approfondie sur la nature de la représentation artistique et sur la manière dont le créateur (re)construit le monde. En reconsidérant le regard, la trace et la mémoire, Georgiou dépasse la photographie en tant que médium technologique et l'inscrit dans un champ élargi de recherche esthétique, où la relation avec le réel s'active non par la représentation, mais par la recomposition de l'expérience visuelle. Son œuvre, dès lors, ne se contente pas d'offrir des images, elle constitue une poétique de la vision et du temps, qui permet au spectateur non seulement de voir, mais aussi de réfléchir à ce que voir signifie.

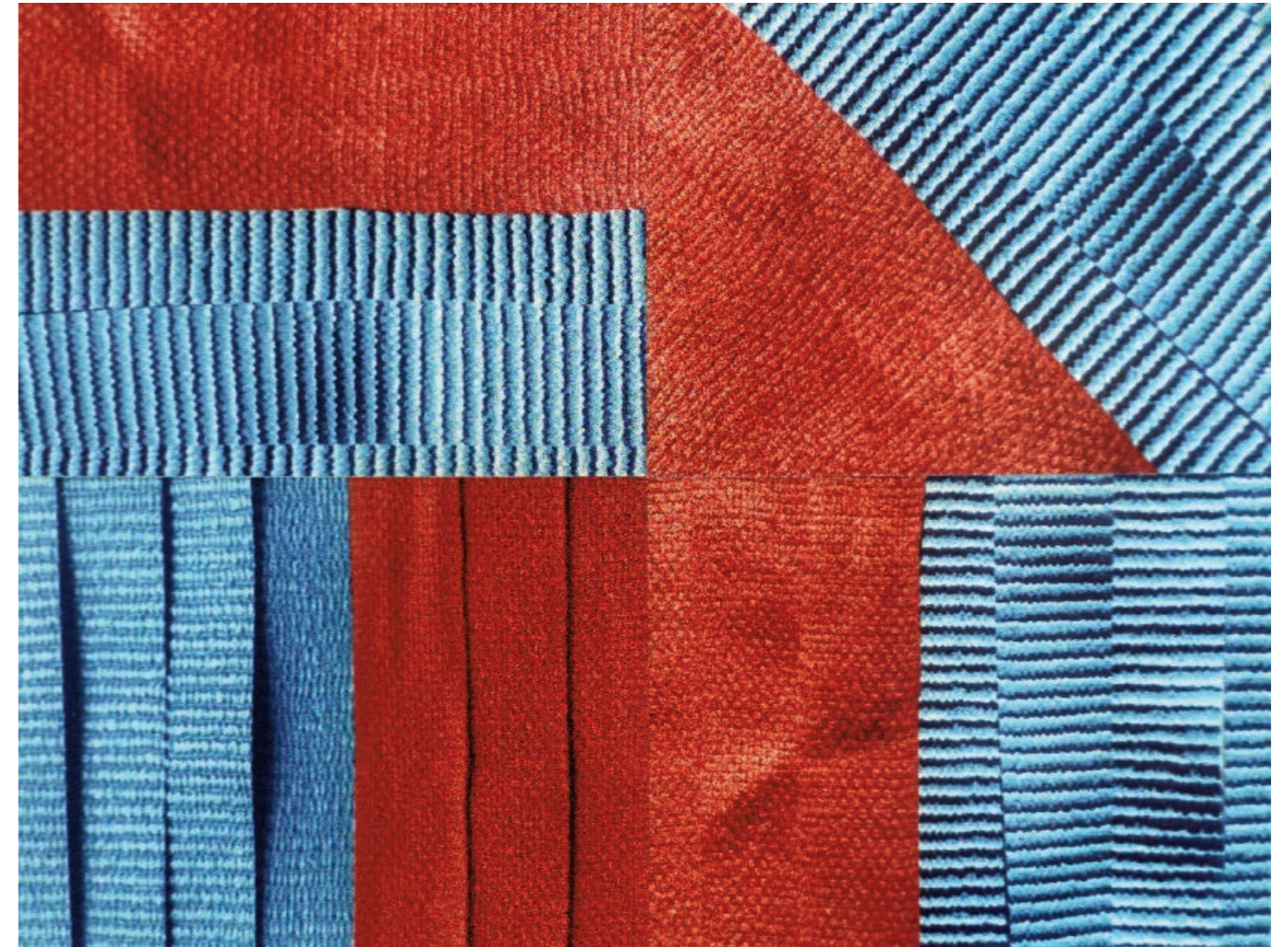
RéSONANCES

τα έργα

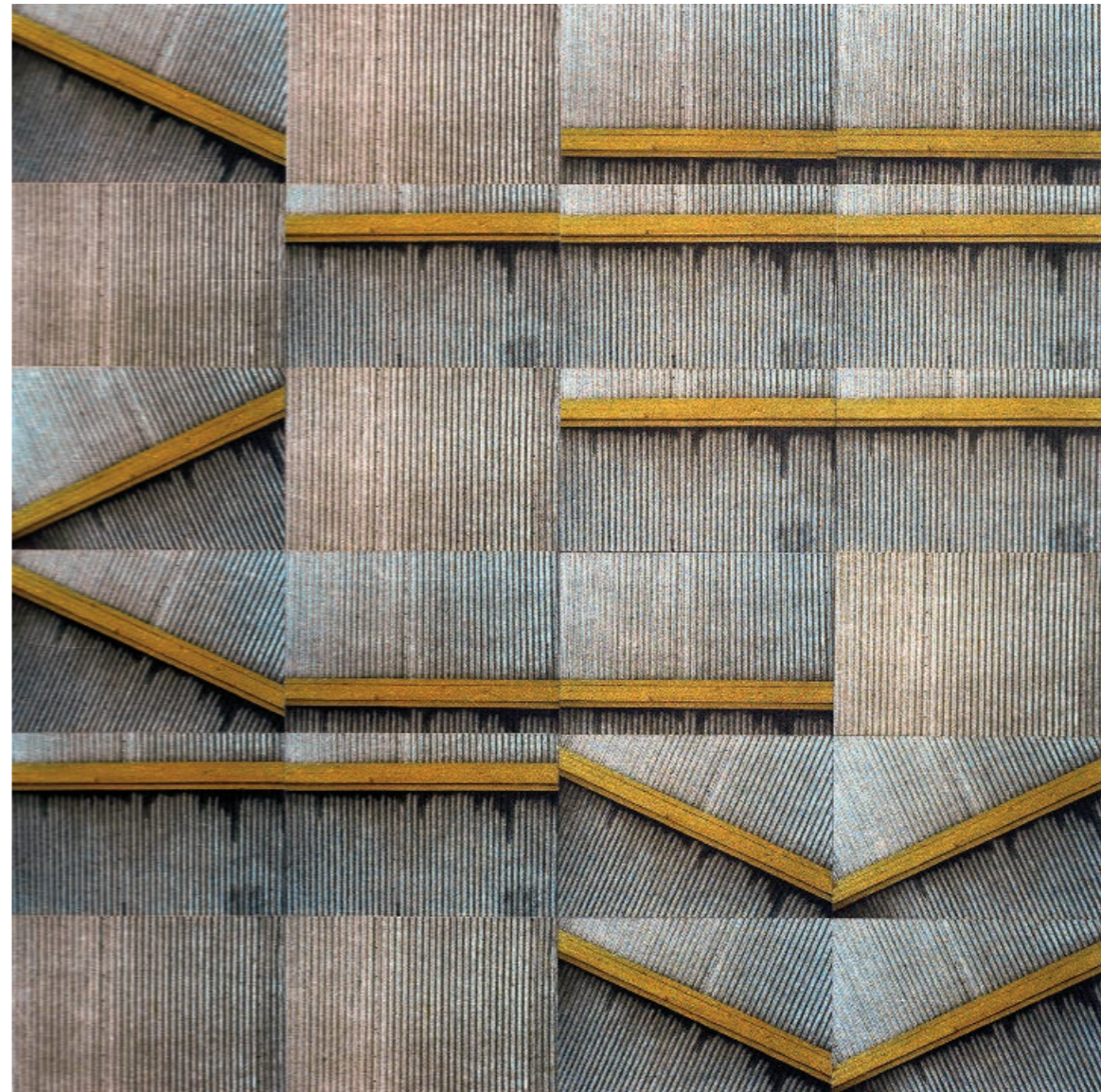
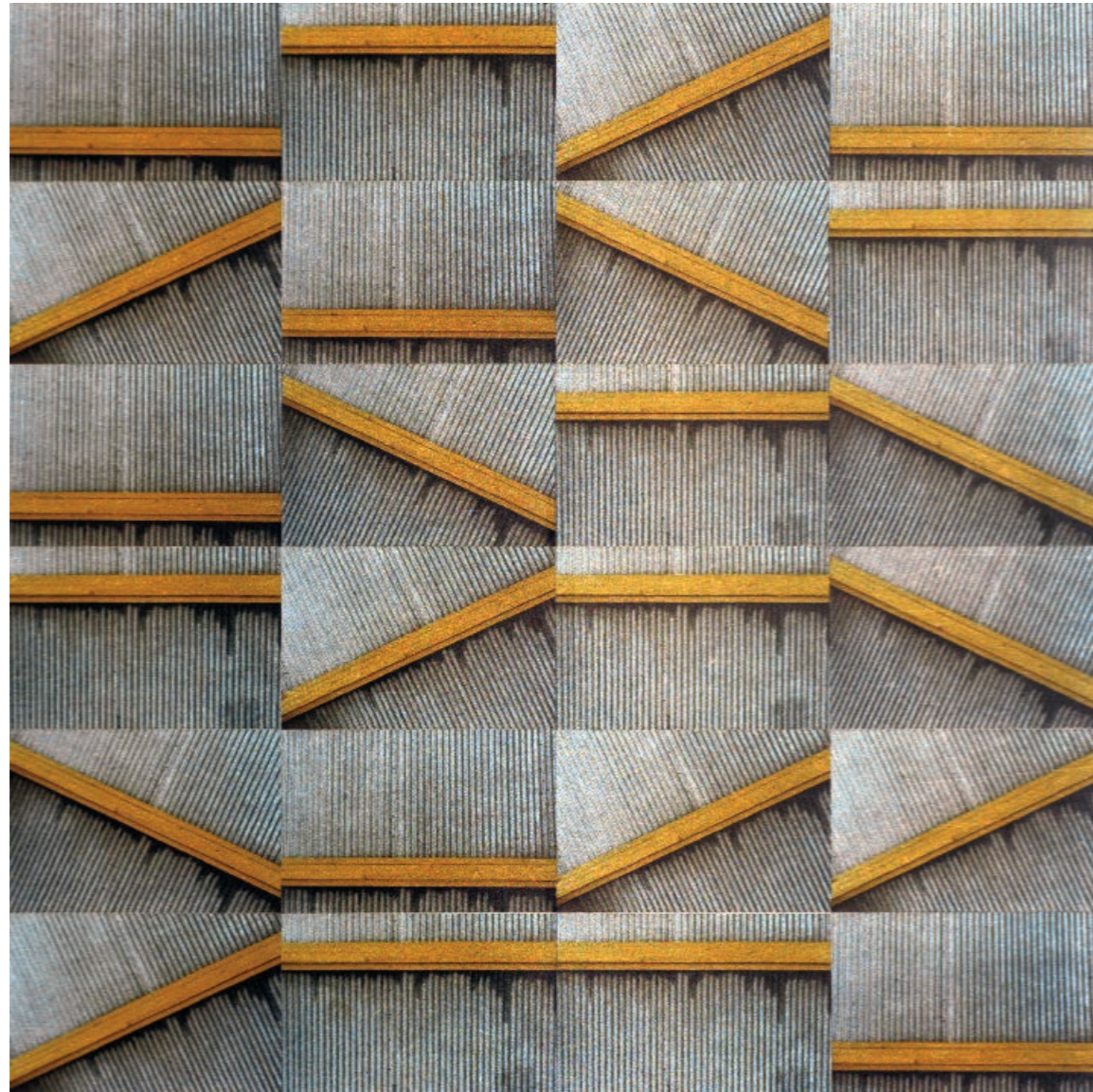
les œuvres

Slanted Bricks, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

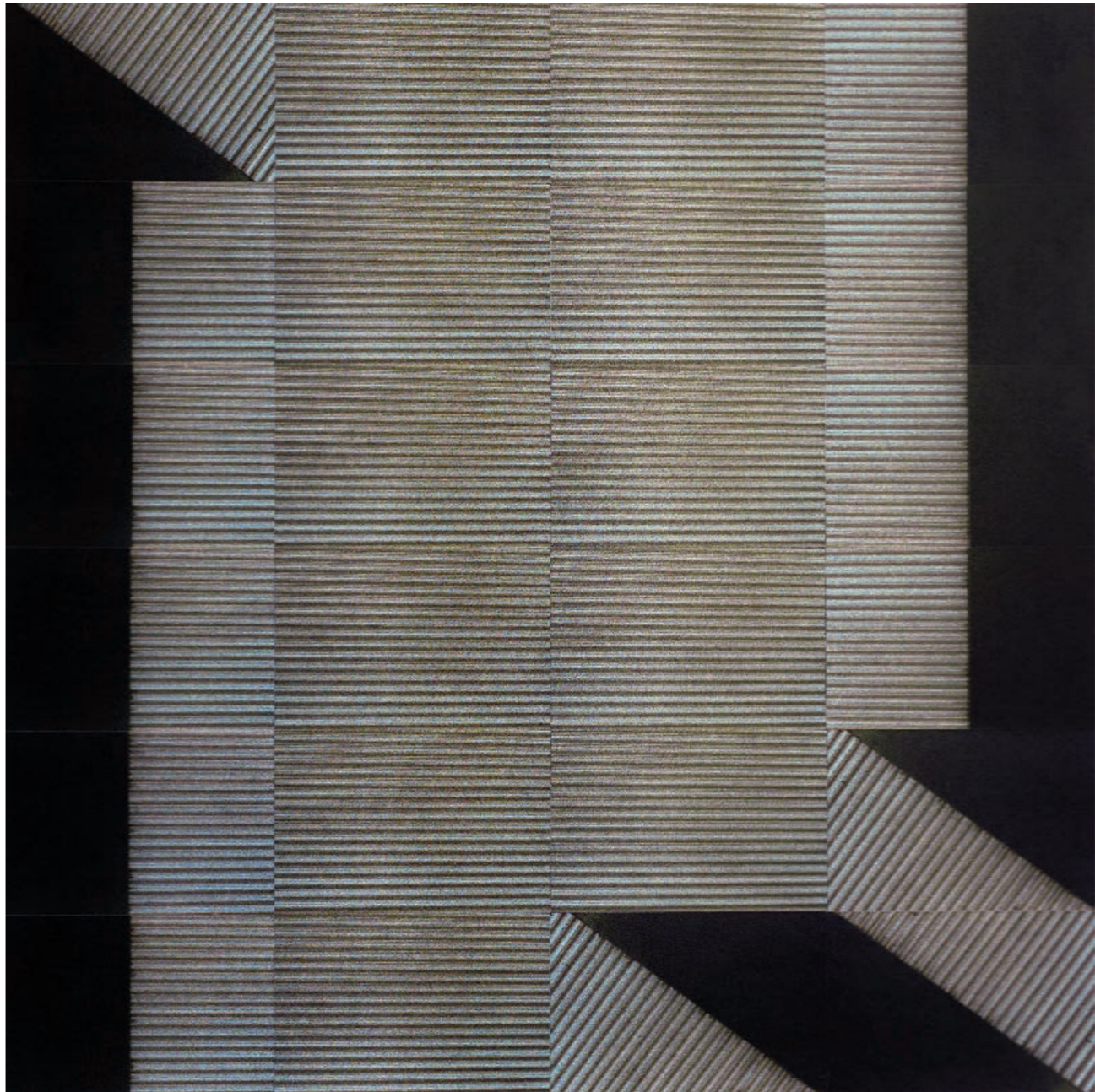

Theta Tau / Base quaternaire, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 80 cm

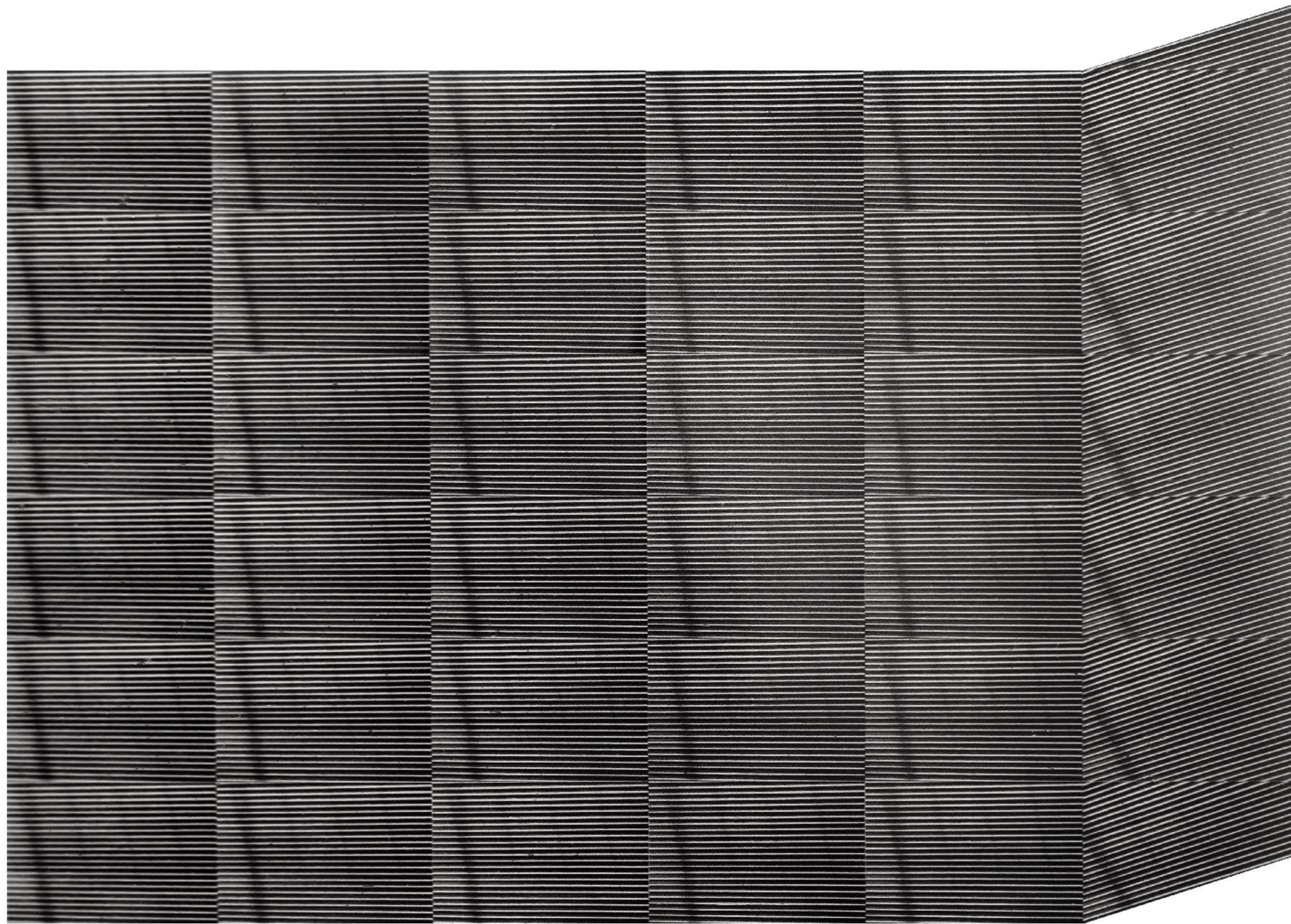
Y Minus, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

Y + VOID, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

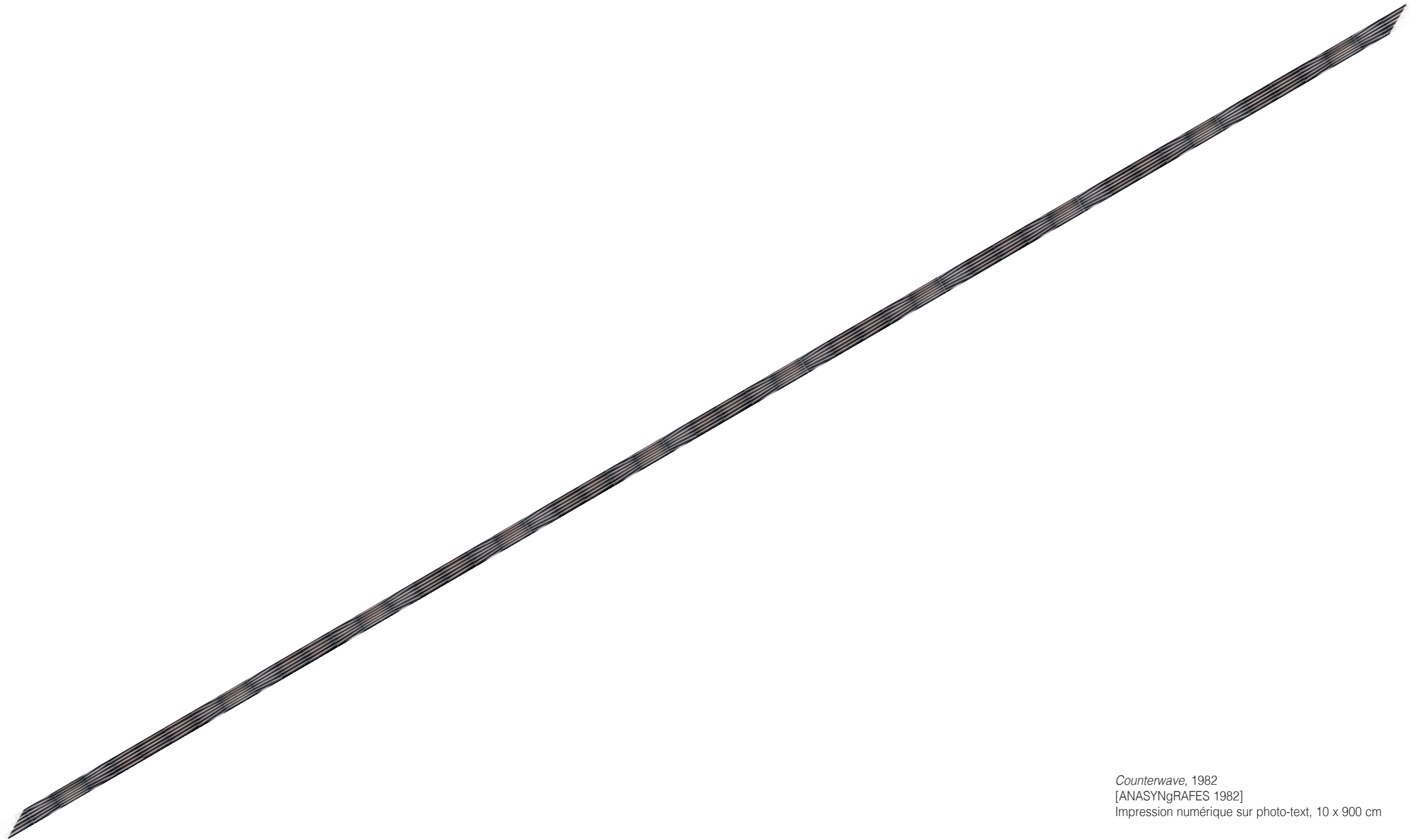

NegASg4lou, 1982
 [ANASYNgRAFES Revisited]

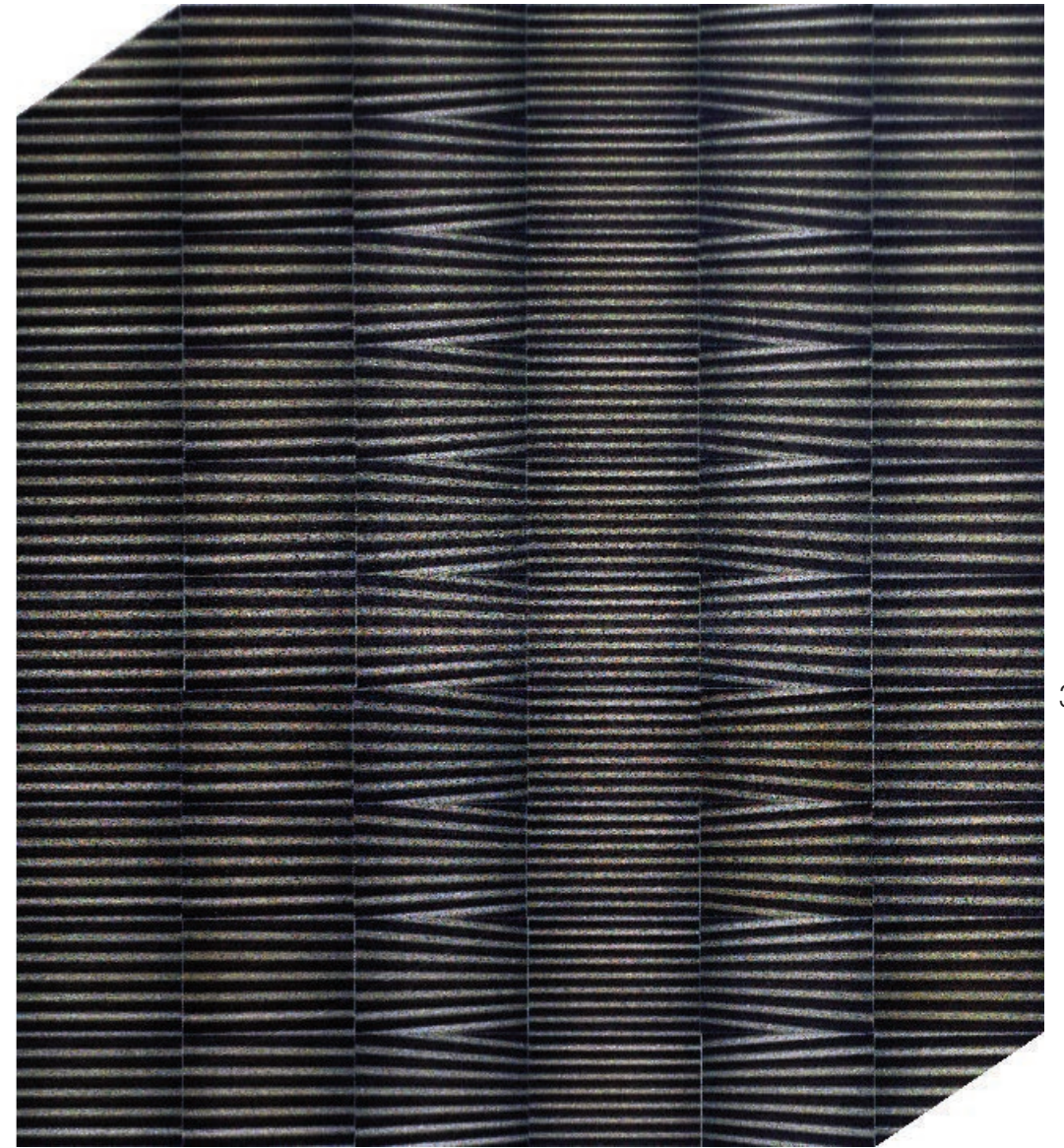
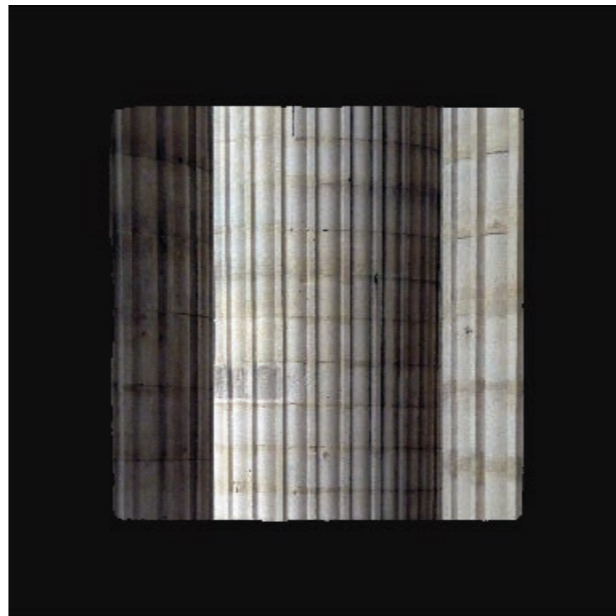
G + VOID, 1982
 [ANASYNgRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

(X, Y)+ (Z), 1982
[ANASYNGRAFES 1982]
Impression numérique sur aluminium, 70 x 100 cm

Counterwave, 1982
[ANASYNGRAFES 1982]
Impression numérique sur photo-text, 10 x 900 cm

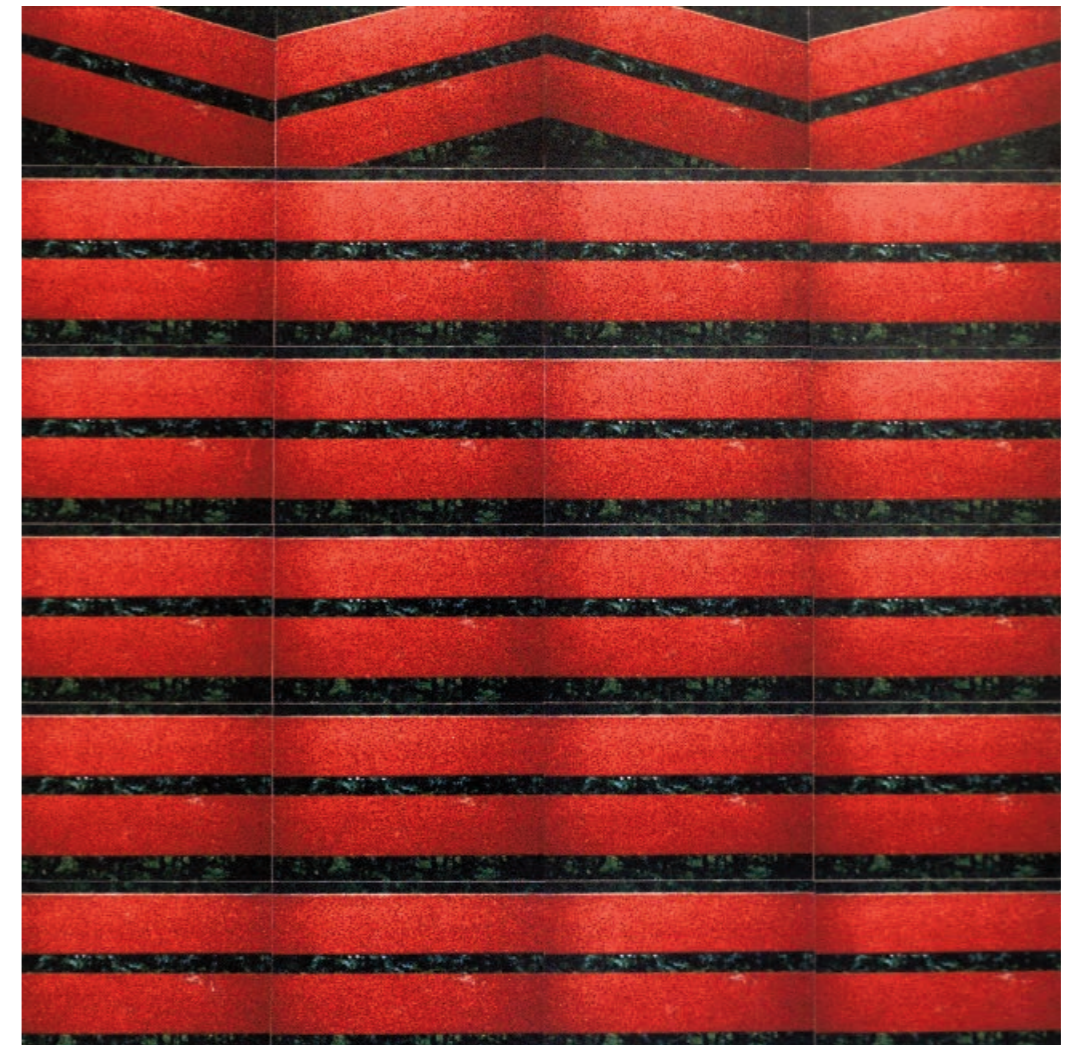

Counterwave Piled, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique
 sur aluminium, 100 x 90 cm

San Lorenzo Ondulato, 2012
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

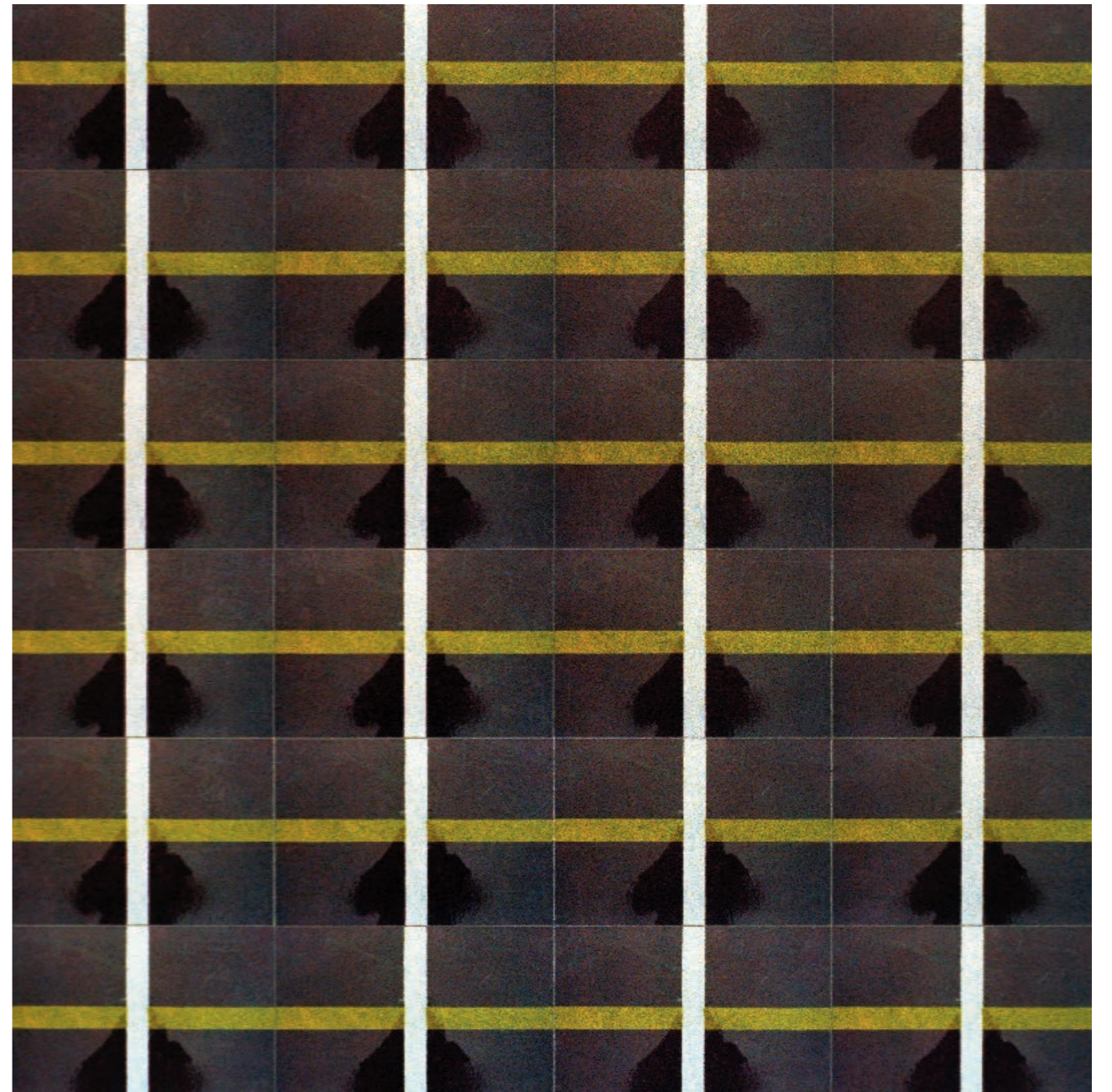
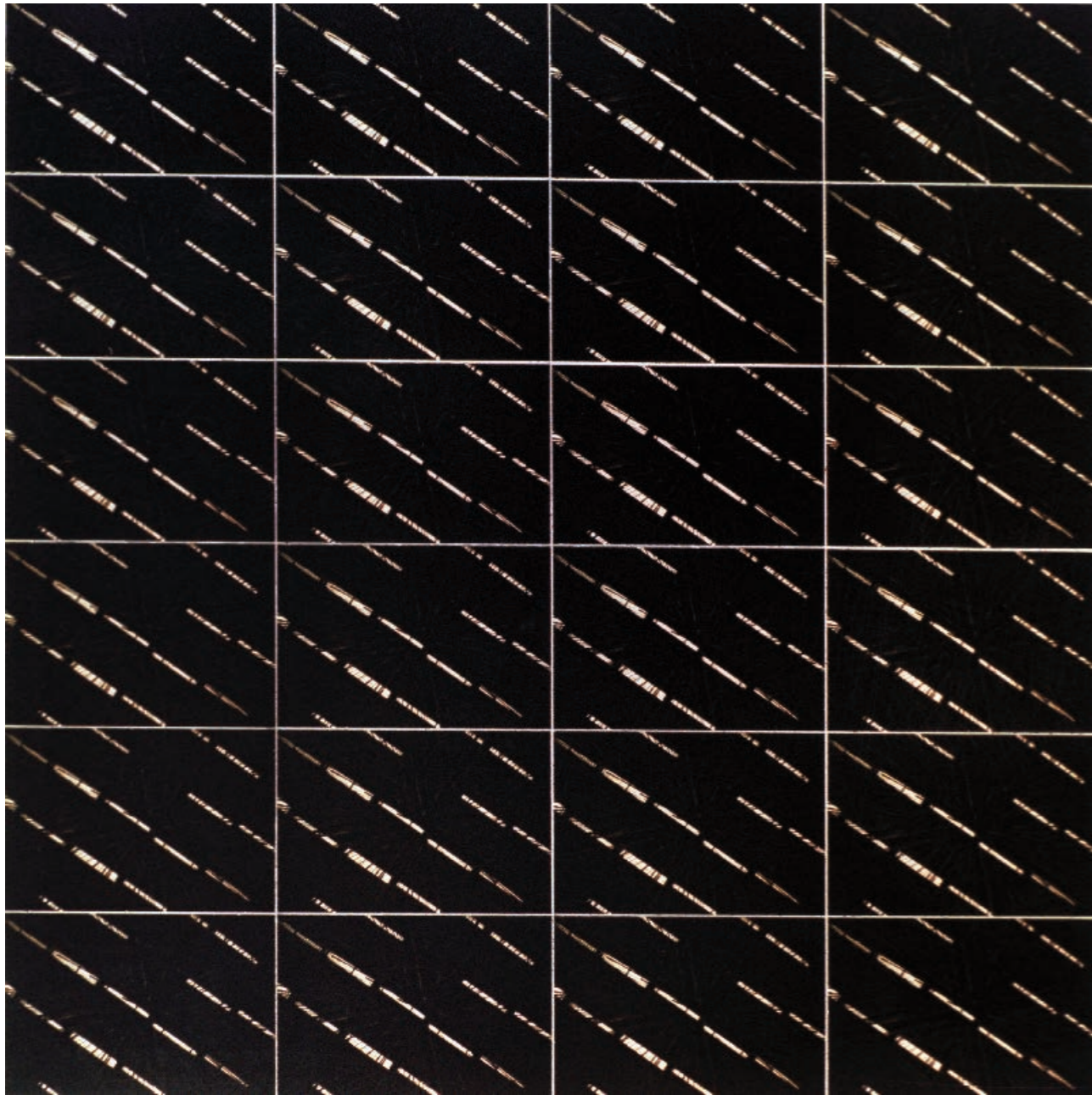
Chios Palissade, 2012
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

Panthéon P1110887, 2012
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

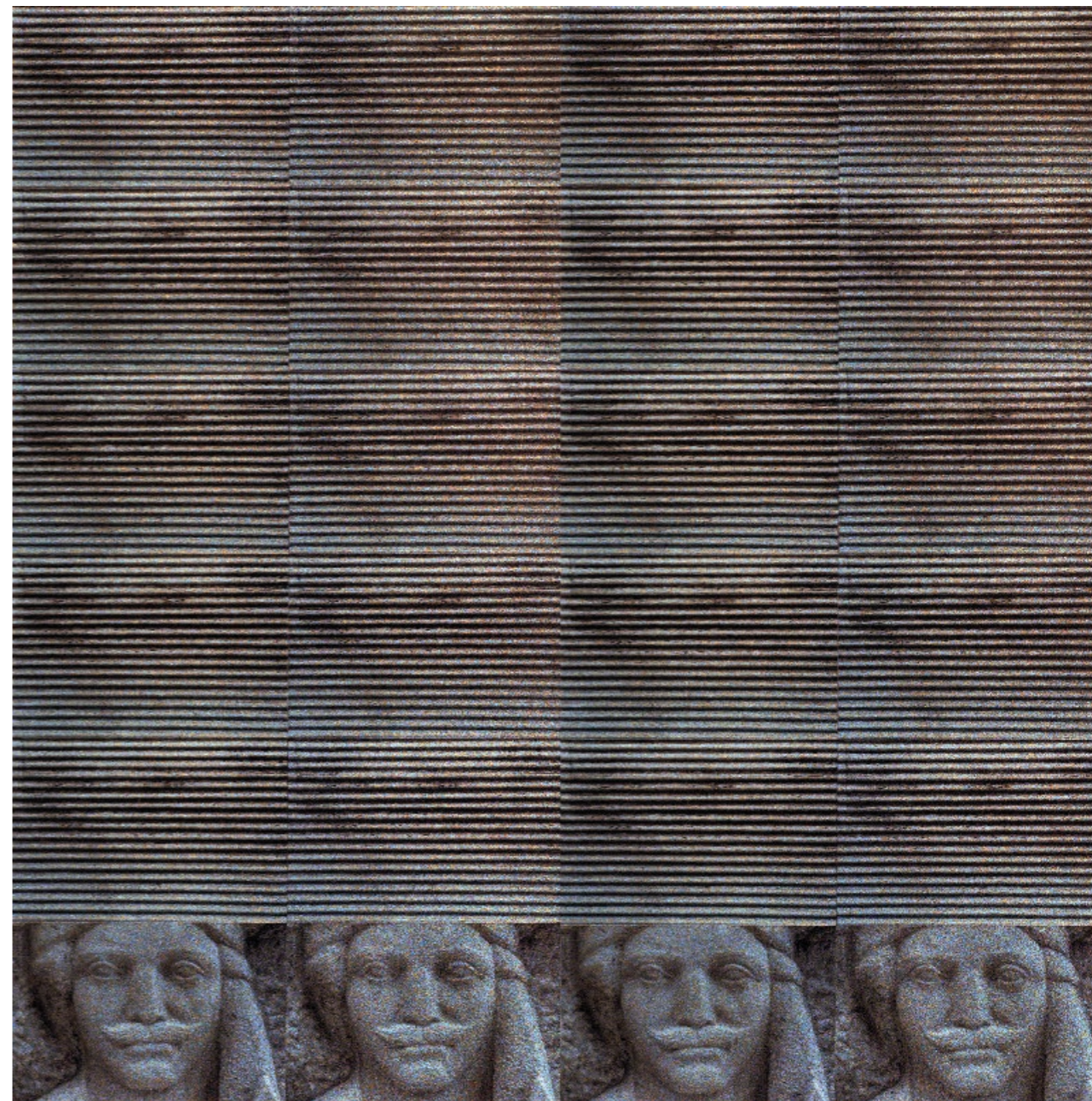
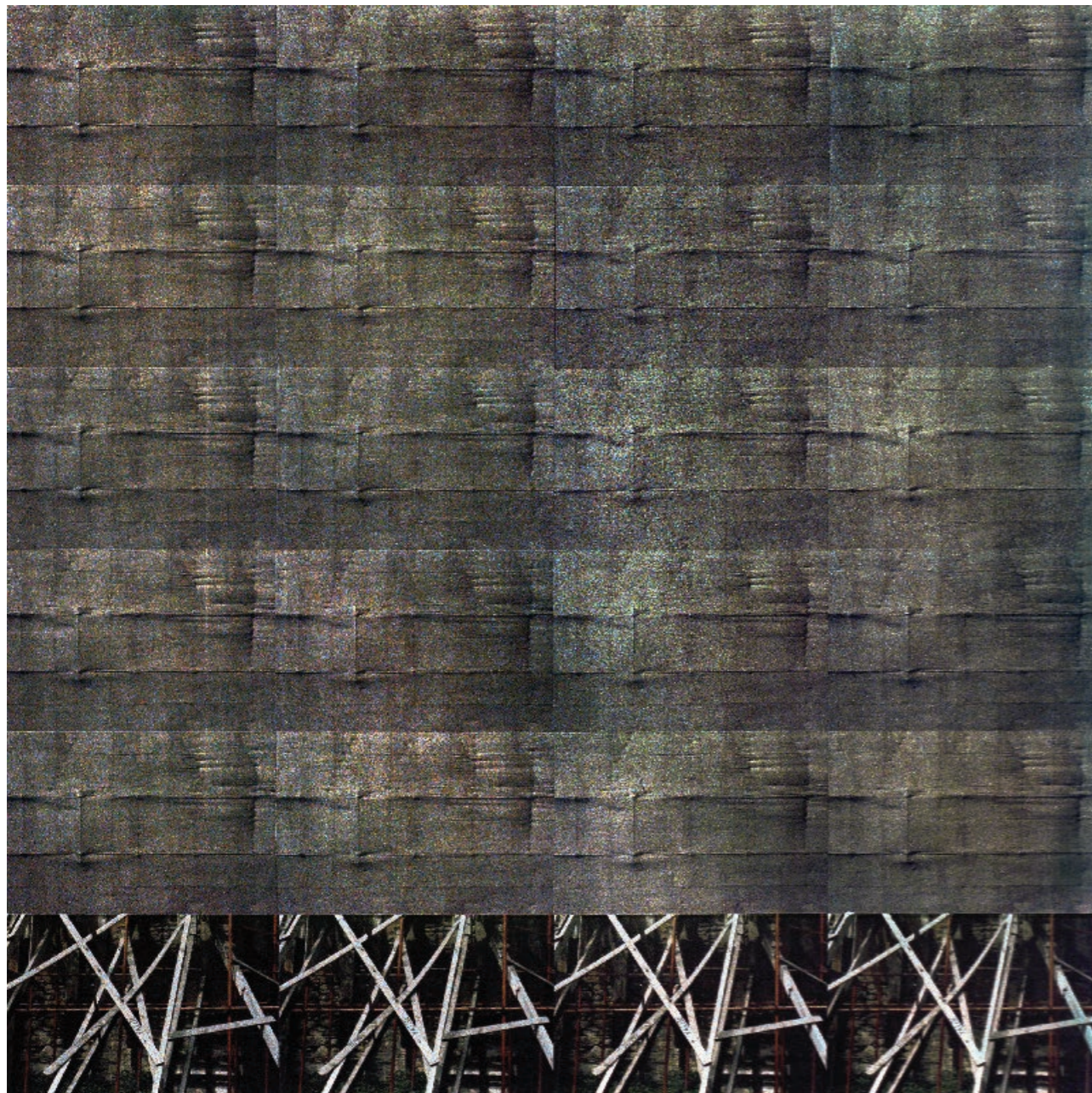
Pyrovesteio, 1982
 [ANASYNGRAFES Revisited]
 Dimensions variables

Aetoma X, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

"De" Soto, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

Courts III, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

(X, Y), (X, Y, Z), 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

Pont Euxin, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

Buri Sinus Hor, 1982
[ANASYNGRAFES Revisited]
Dimensions variables

Paris Pink Point, 2014
[Urb-Art ? / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

The Plate, 2004
[Urb-Art ? / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

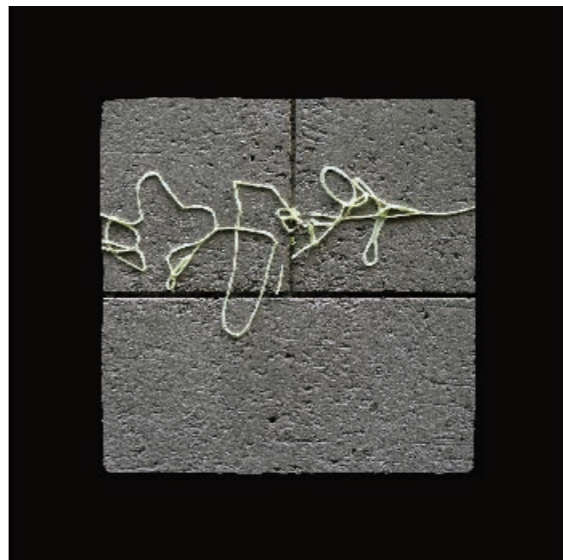
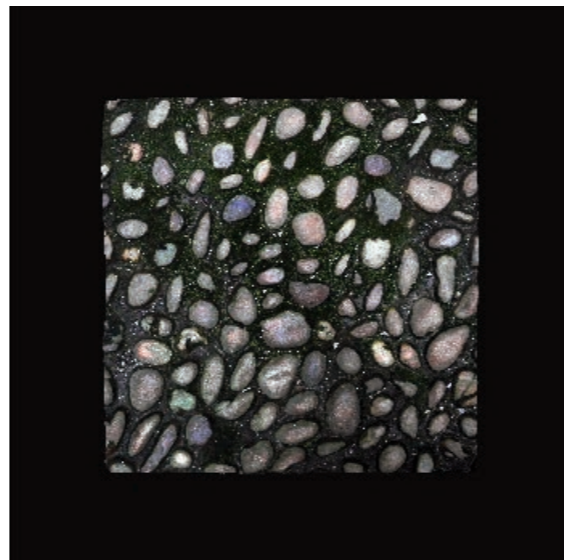
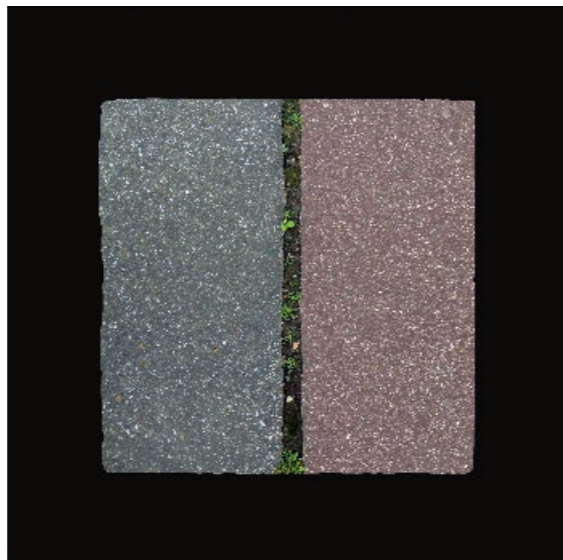
Anterism, 2014
[Urb-Art ? / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

42 *Quinconce P1020265, 2014*
[Urb-Art ? / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

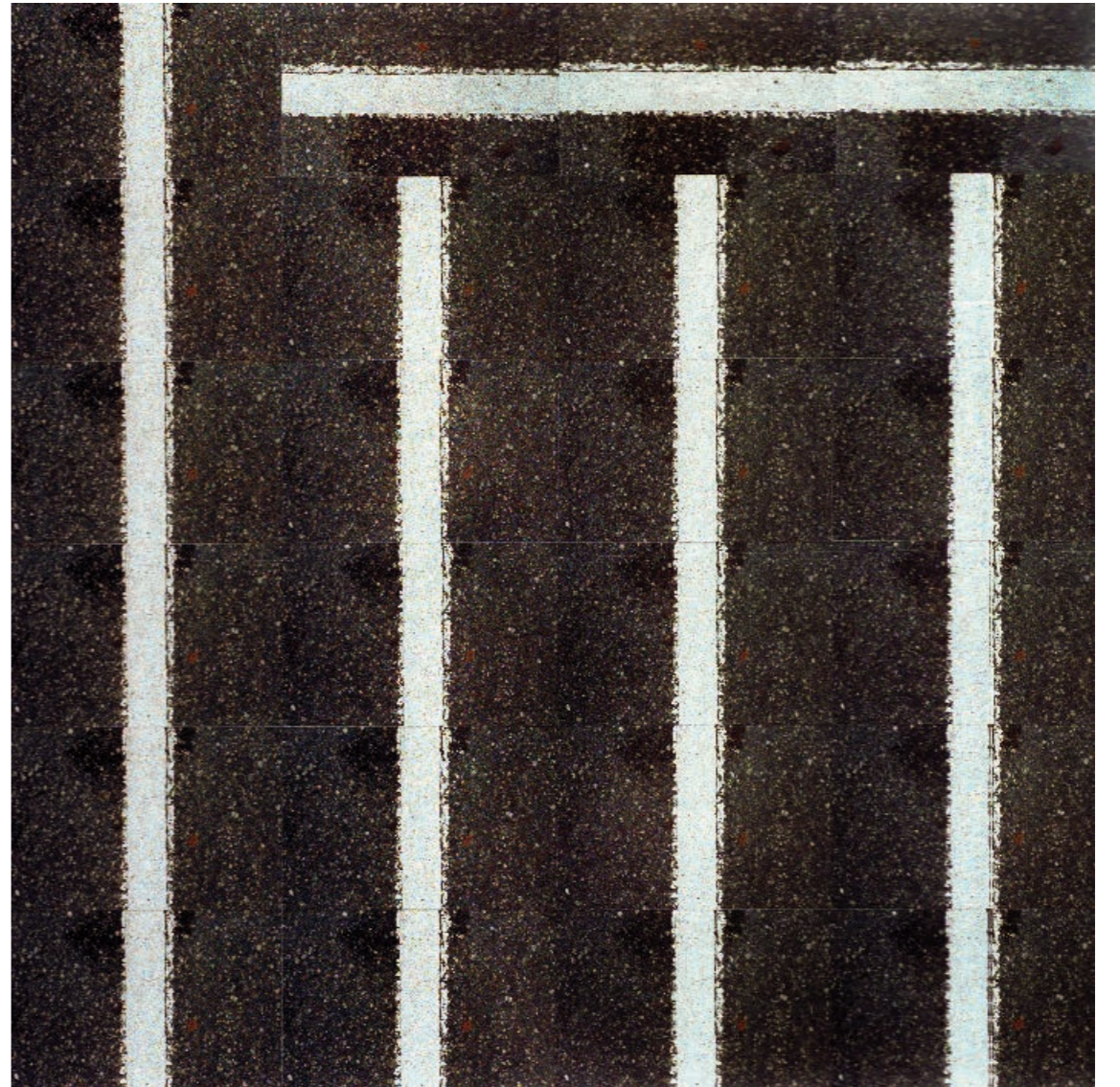
Bicolore P1110655, 2014
[Urb-Art ? / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

Galettaggio DSCN8512, 2004
[Urb-Art ? / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

Beurk P1040524, 2014
[Urb-Art ? / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

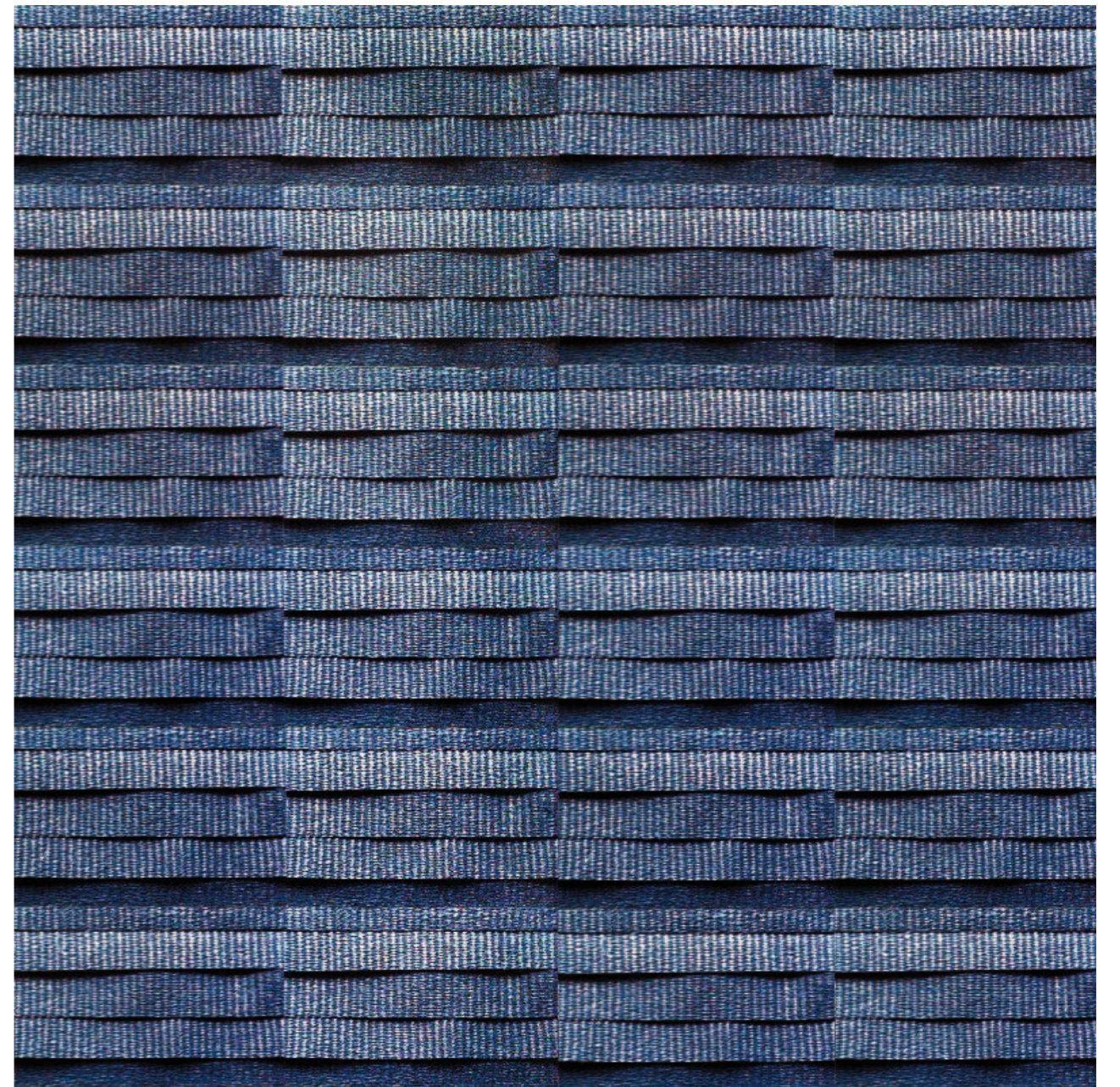
I=—, 1982
[ANASYNGRAFES 1982]
Impression numérique
sur aluminium, 60 x 60 cm

Ex-Stratis, 2002
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

Paris Rouge, 2011
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

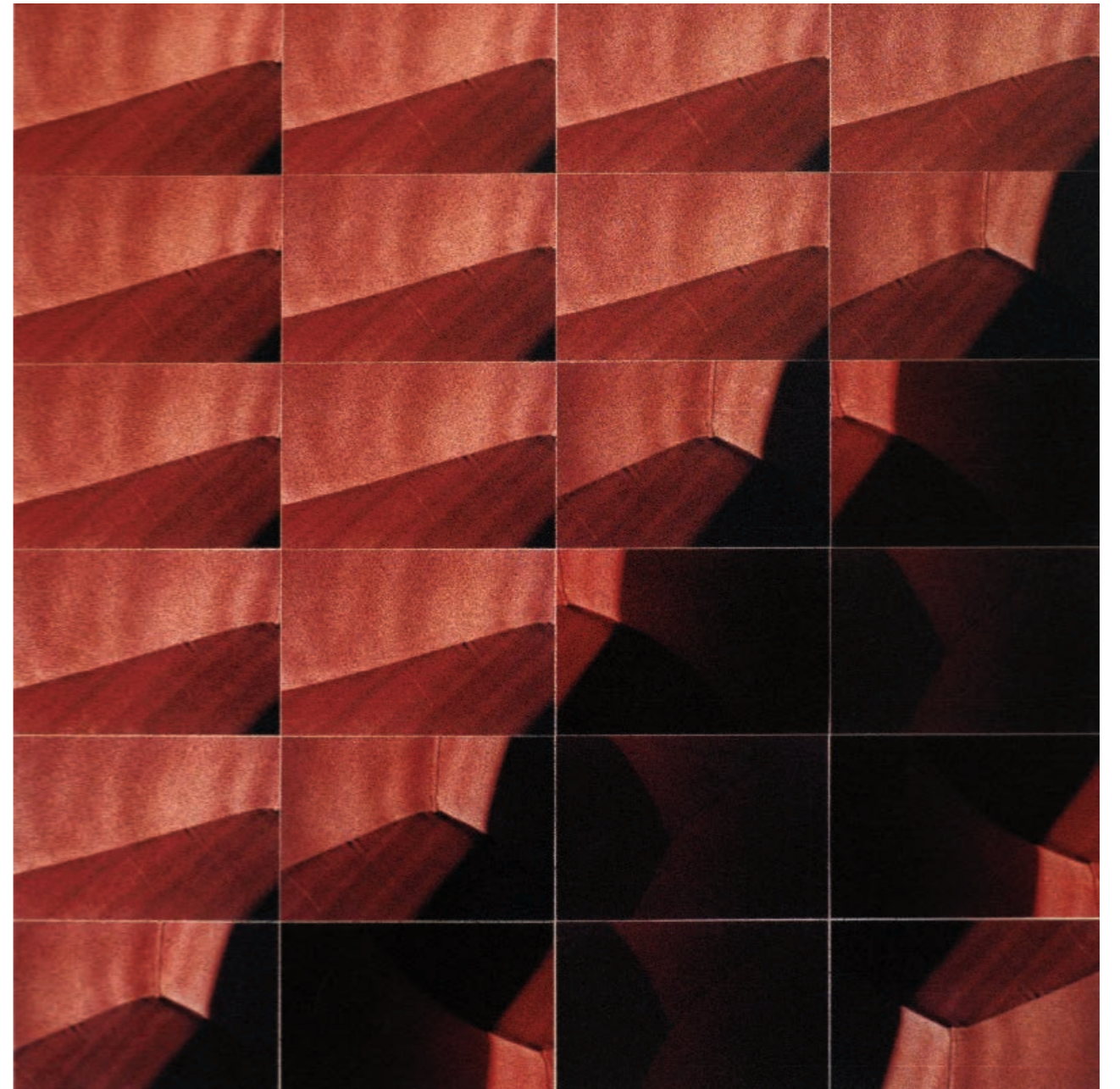

Slanted Red and Blue, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

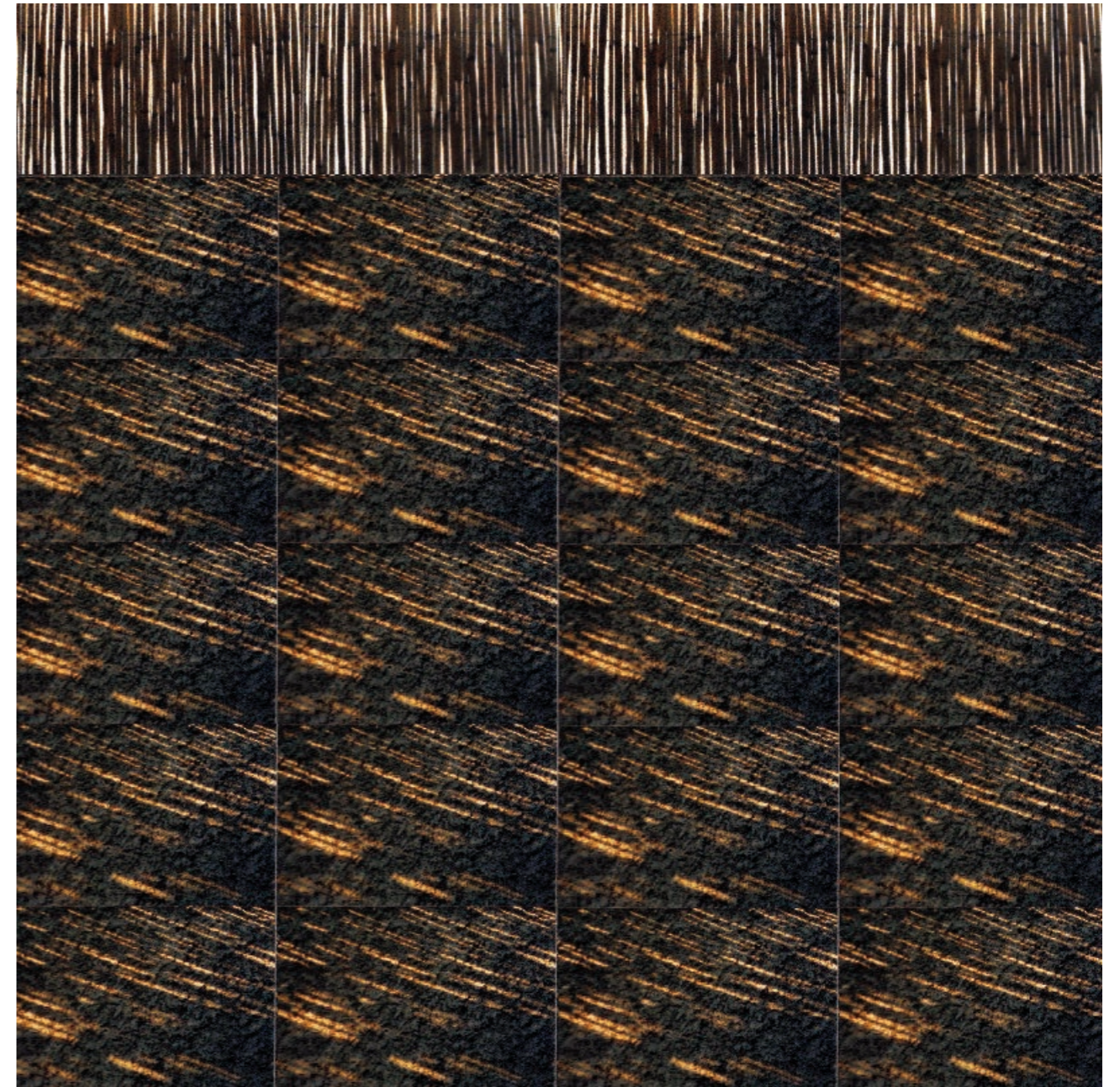
Isol x 1, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

Valindral Checkers, 2008
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

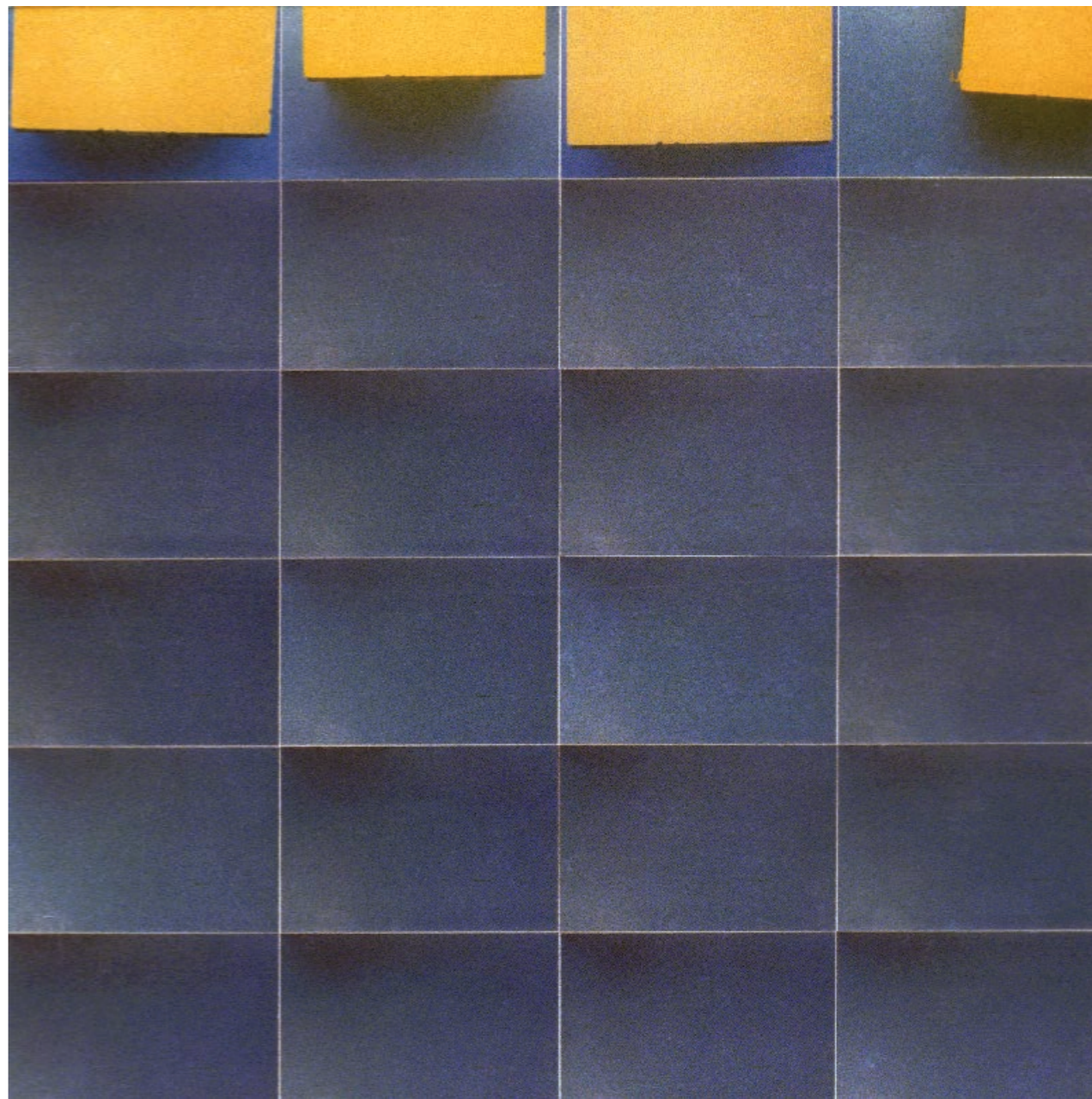
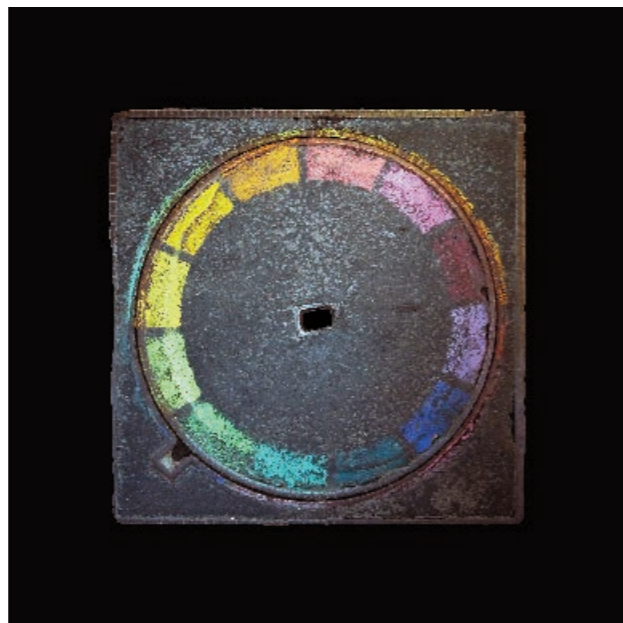
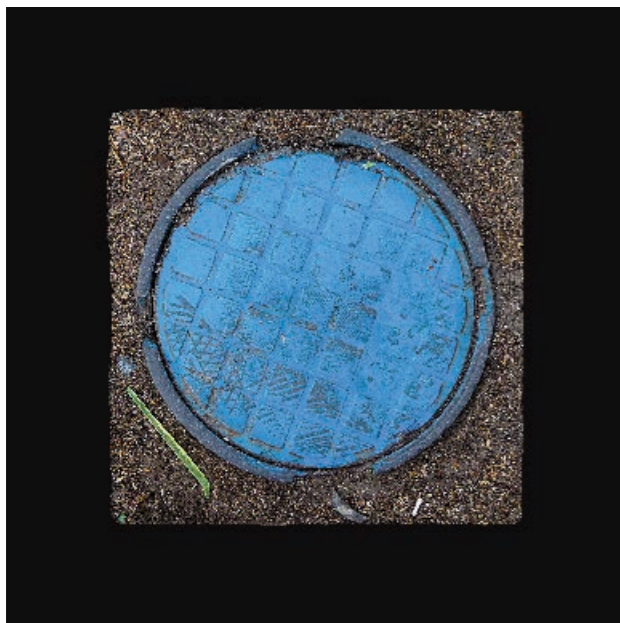

Indian Telethrone, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

Slanted Biosol, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

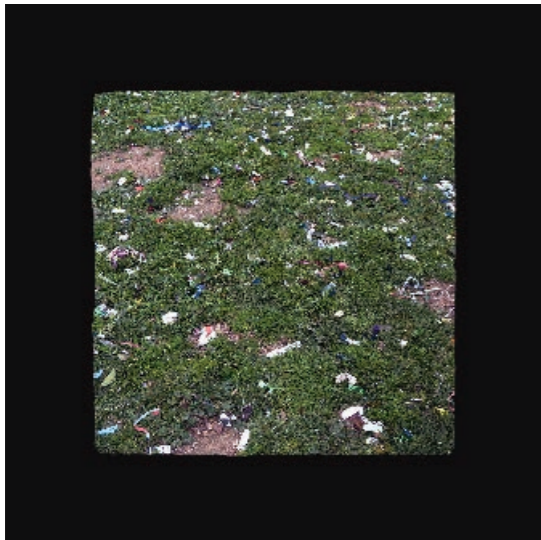
Chiaroscuro, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

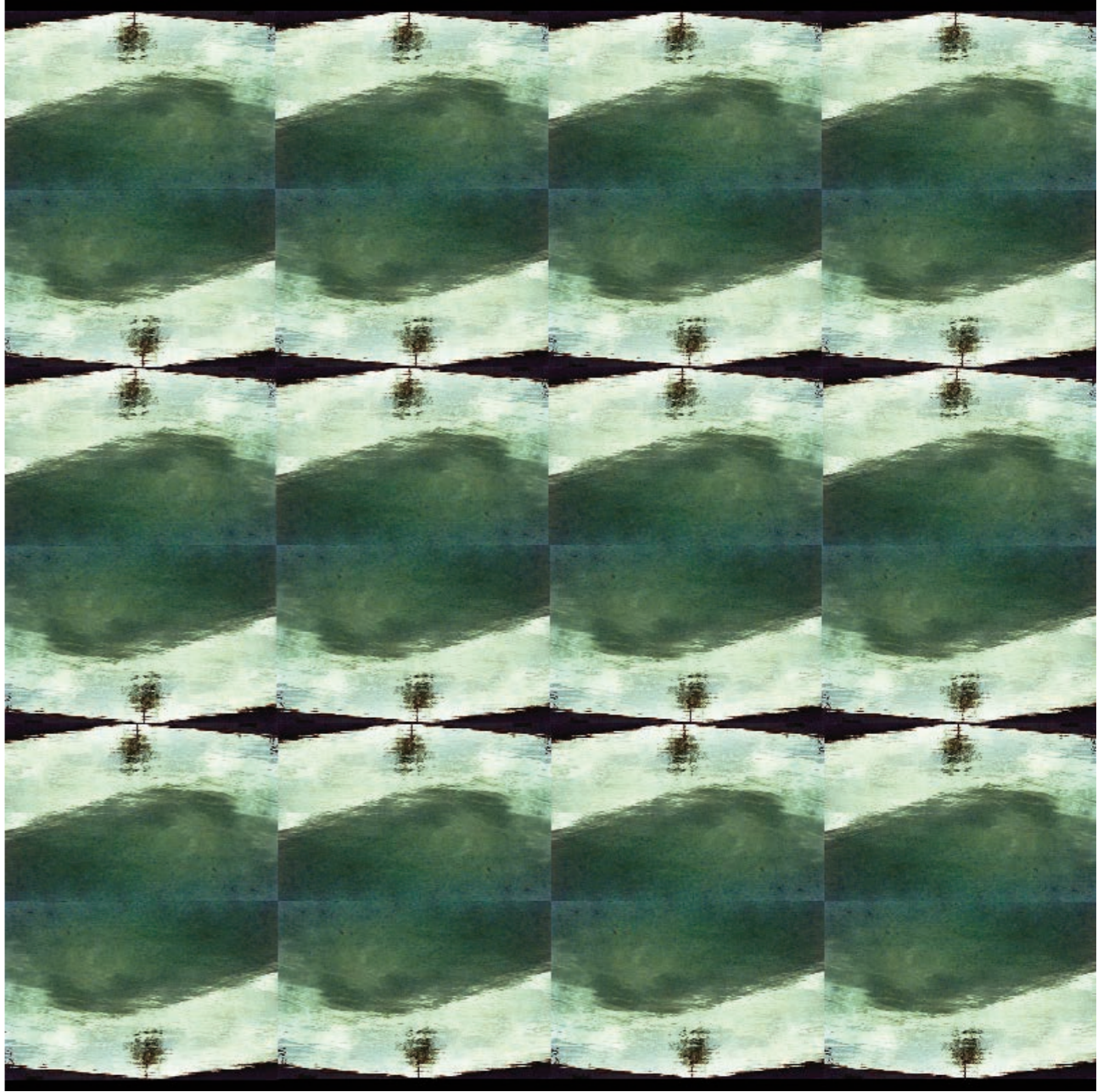
ELTA, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

London, 2011
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

Dublin, 2011
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

Gazon, 2009
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

CHIAVECH, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

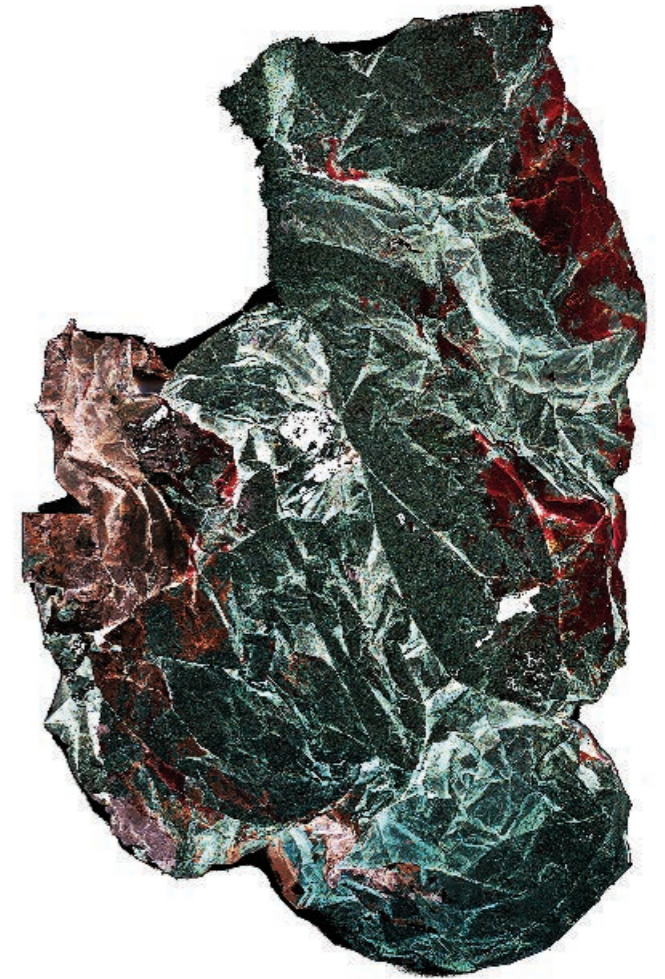
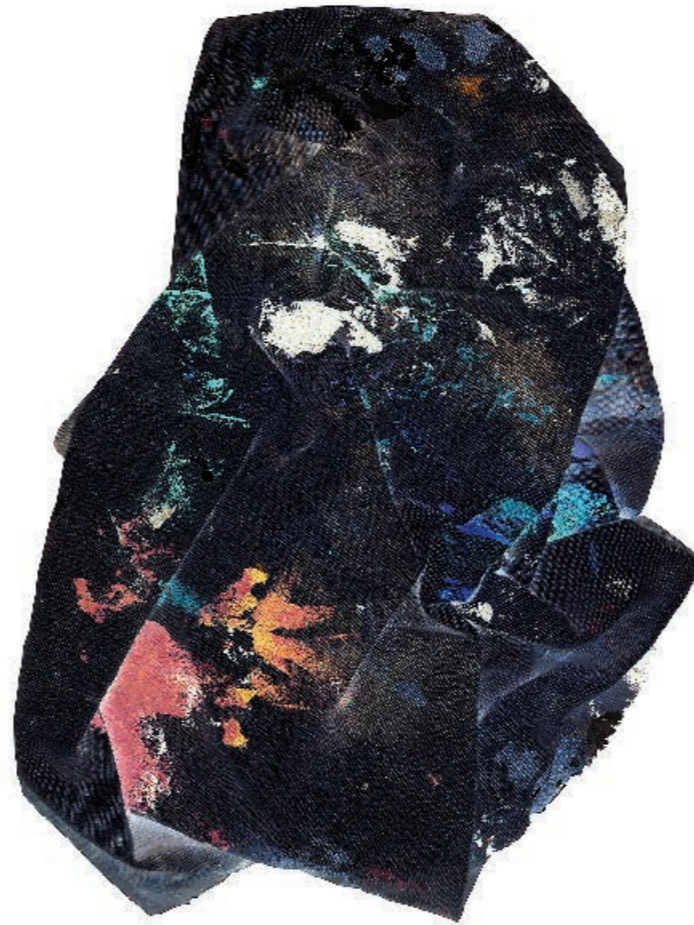

Triple Hip Trip b, 1982
[ANASYNGRAFES Revisited]
Impression numérique sur aluminium, Dimensions variables

Pluto Shine, 2013
 [Patches-à-Veures / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 100 x 75 cm

Acheron Shine, 2013
 [Patches-à-Veures / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 100 x 75 cm

Hephaistos, 2013
Persephone, 2013
Cerberus, 2013

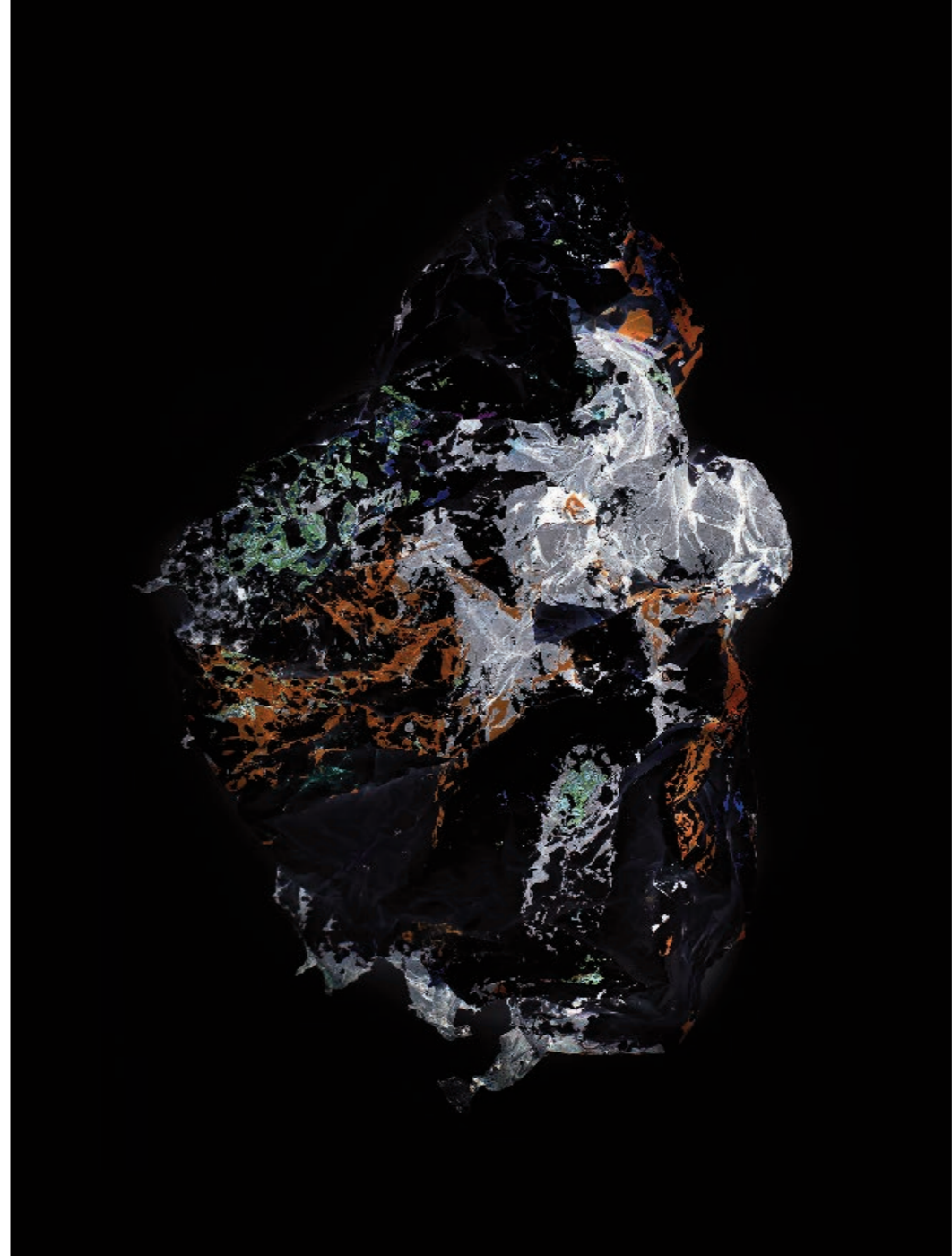
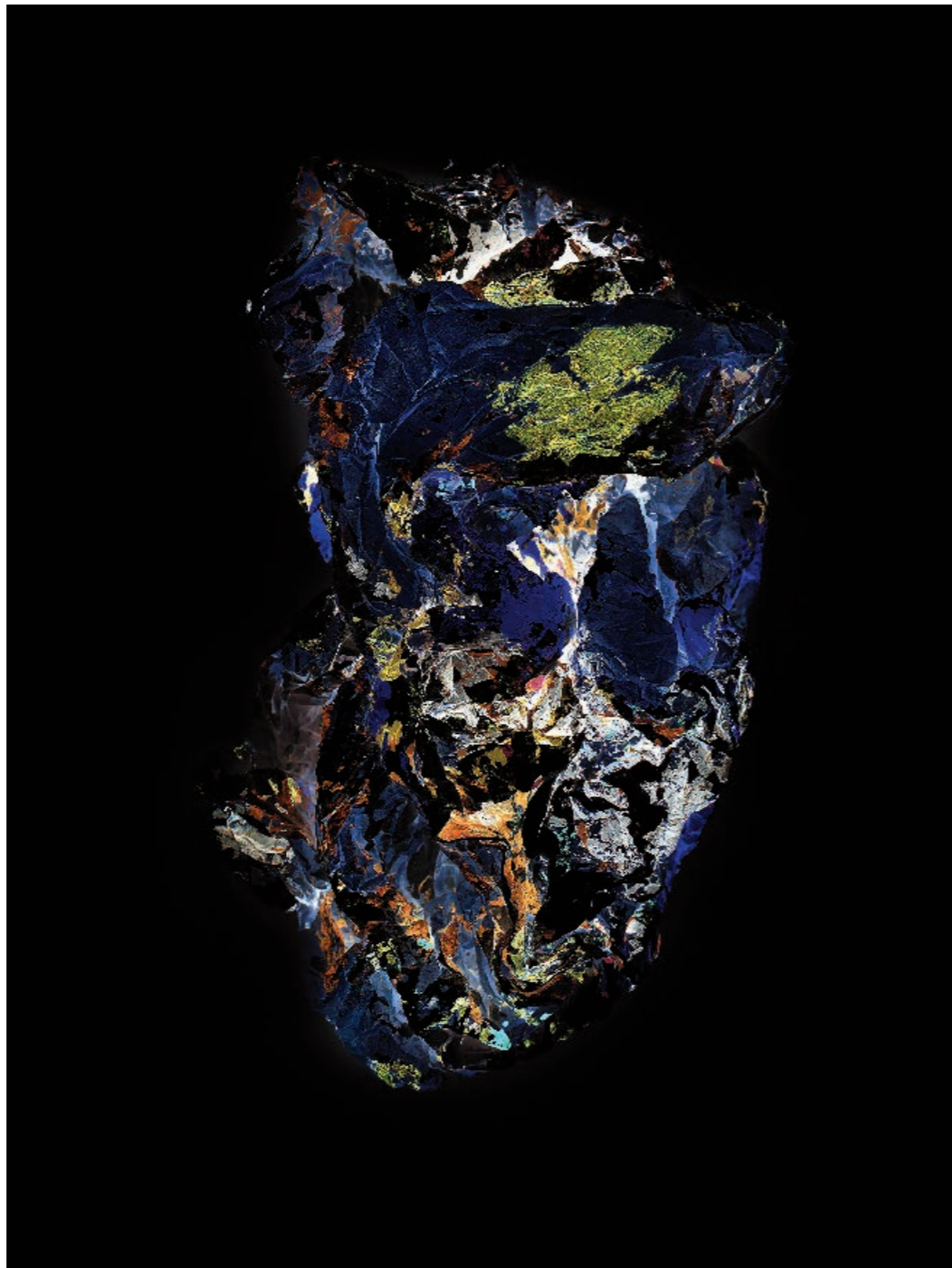
[Patches-à-Veures / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 100 x 75 cm

C-FULL 1, 2, 3, 2013
[Patches-à-Veures / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 110 x 80 cm

Triple Hip Trip A, 1982
[ANASYNGRAFES Revisited]
Impression numérique sur aluminium
Dimensions variables

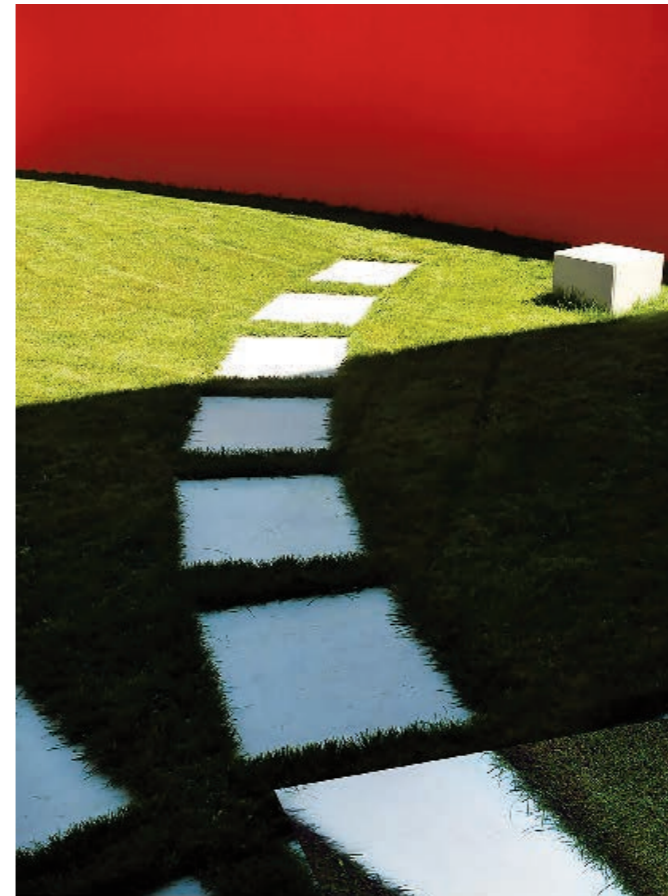
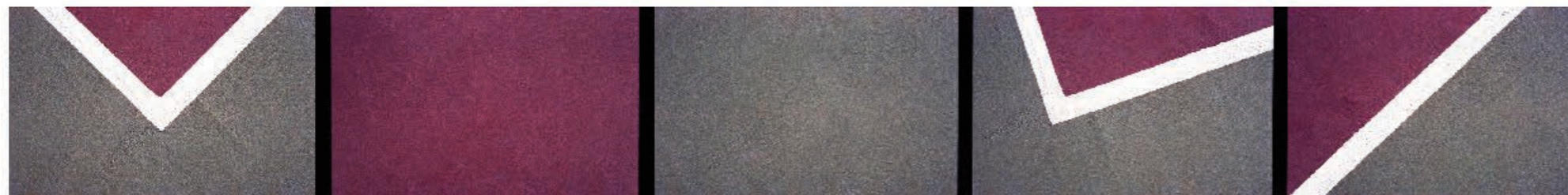

Acheron Mineral, 2013

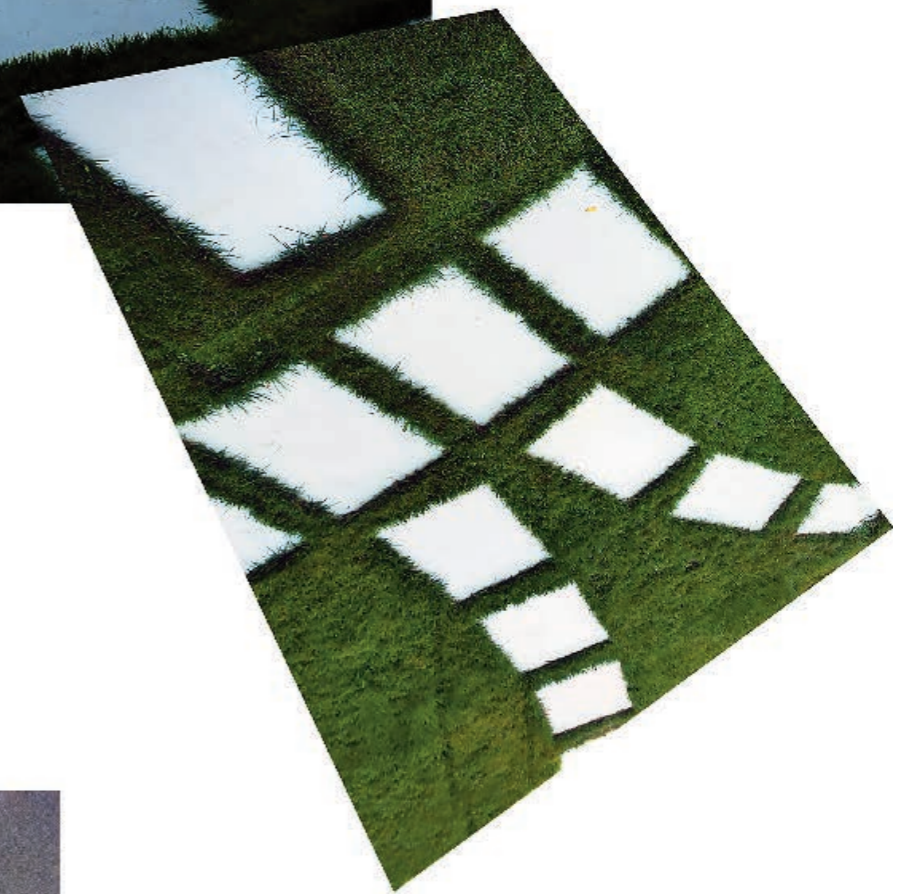
Pluto Mineral, 2013

[Patches-à-Veures / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 100 x 75 cm

Courts Quintet A, 1982
[ANASYNGRAFES Revisited]
Impression numérique sur aluminium
Dimensions variables

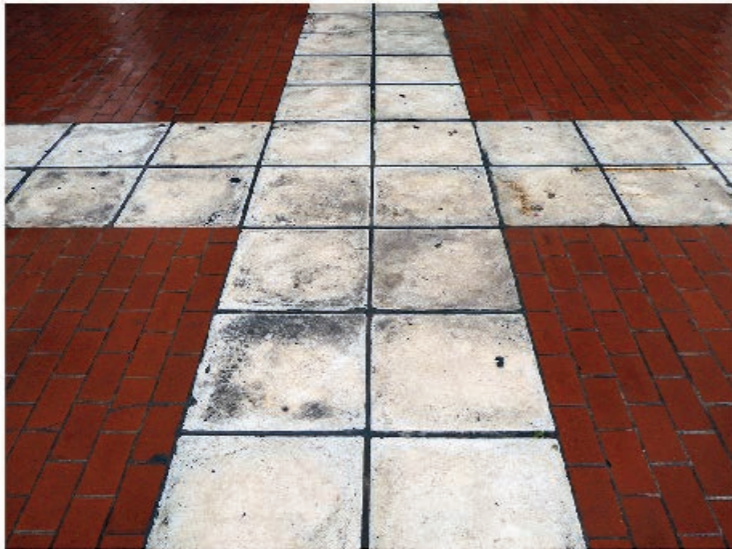
Fondation AuerOryAris, 2012
[ANASYNGRAFES / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 90 x 65 cm

Cross Country A, 2014
[Cross Country / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 80 x 60 cm

Hyde Park / Diptych, 1983
[ANASYNGRAFES 1982]
Impression numérique sur aluminium, 90 x 68 cm

Hyde Park Aristotelous / Diptych, 2013

[ANASYNGRAFES]

Impression numérique sur aluminium, 90 x 68 cm

Cross Country B, 2014

[Cross Country / Matérialités]

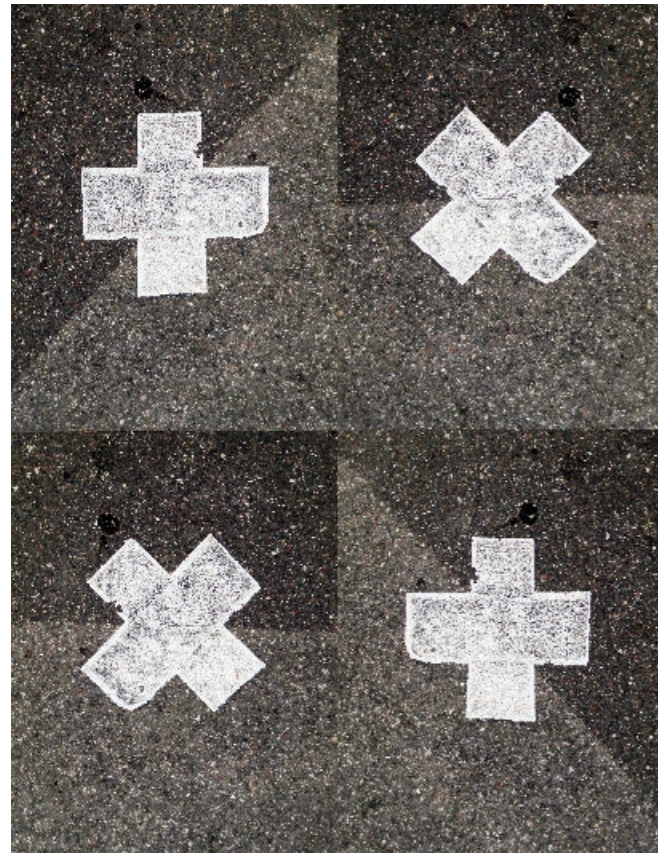
Impression numérique sur aluminium, 80 x 60 cm

Cross Country C, 2014
Cross Country D, 2014

[Cross Country / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 80 x 60 cm

Cross Macadam Quartet, 2015
 [ANASYNGRAFES Revisited]
 Impression numérique sur aluminium
 Dimensions variables

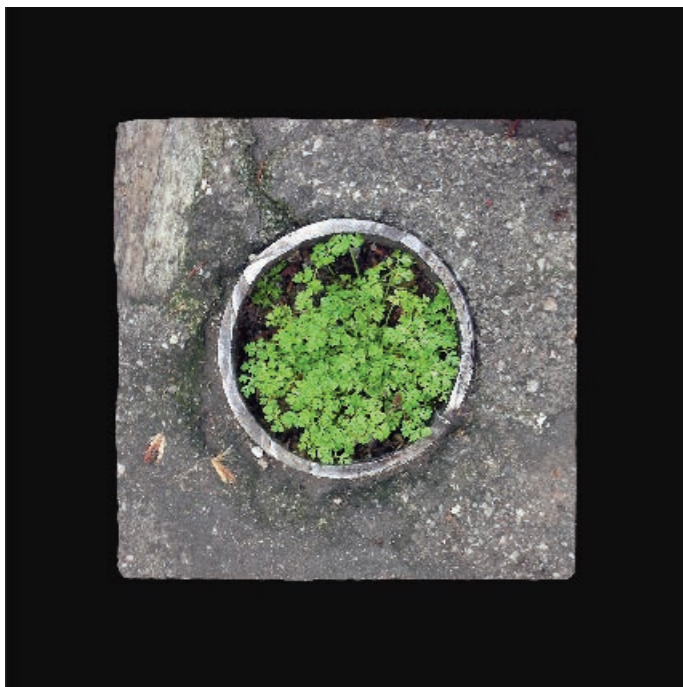

Cross Country C, 2014
Cross Country D, 2014
Cross Country E, 2014

[Cross Country / Matériaux]
 Impression numérique sur aluminium, 80 x 60 cm

Freedom, 2012
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

Upright, 2012
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 40 x 40 cm

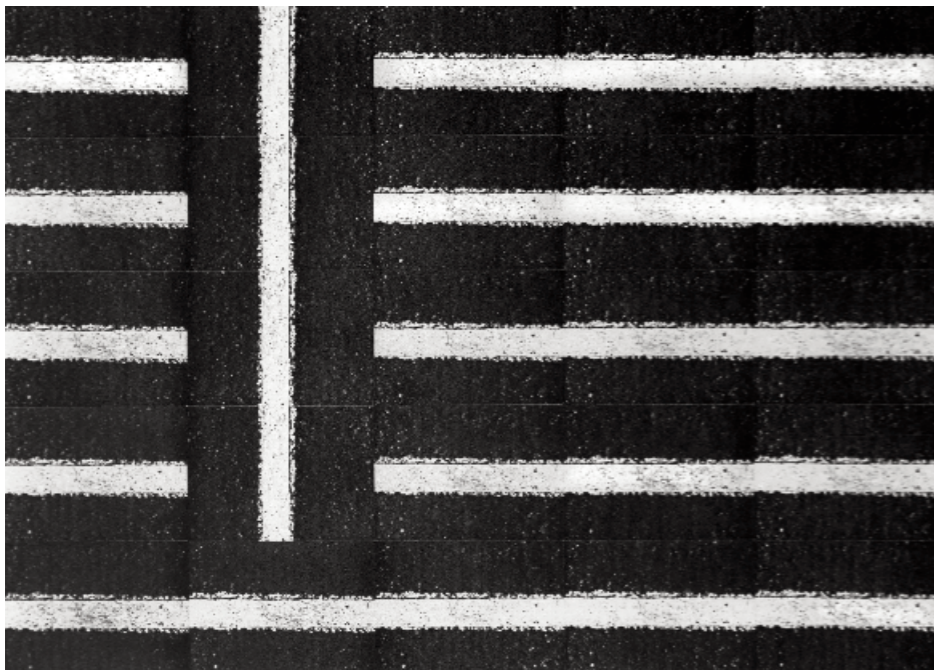
Cross Country F, 2014
 [Cross Country / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 80 x 60 cm

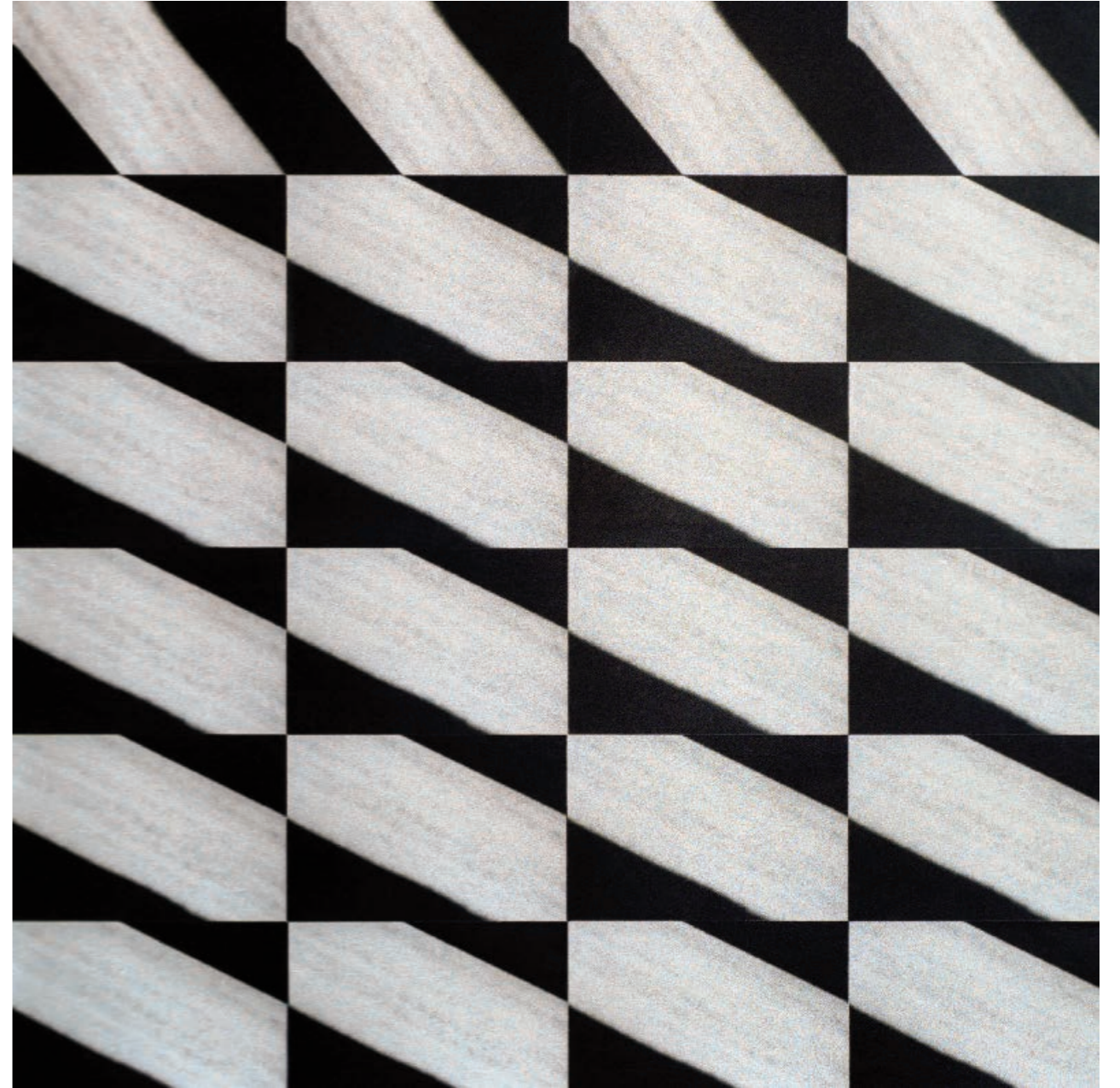
Uprise, 2012
 [Urb-Art ? / Matérialités]
 Impression numérique sur
 aluminium 40 x 40 cm

C-Ca, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

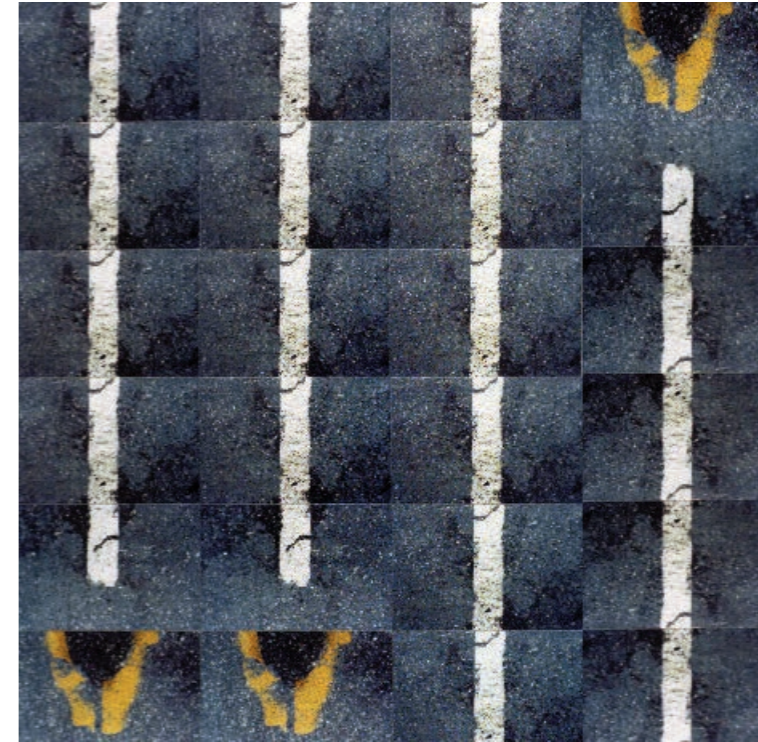
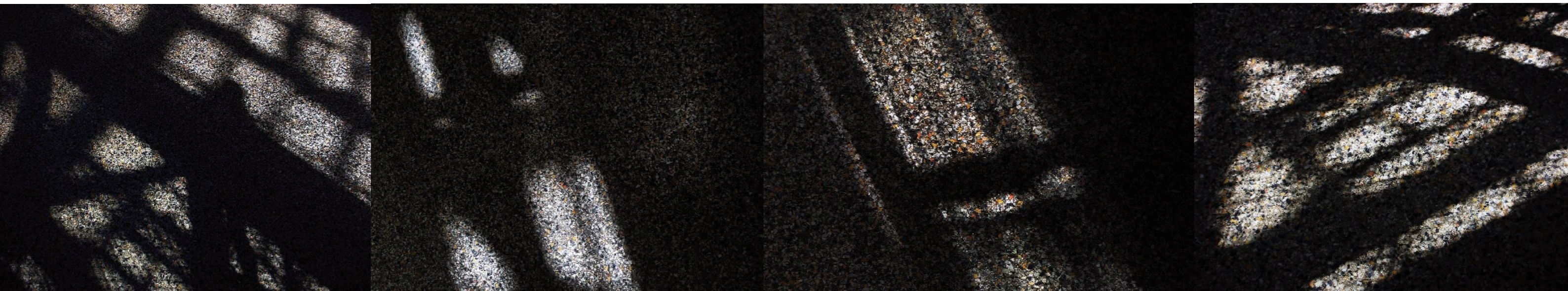

I=— (2), 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium
 60 x 60 cm

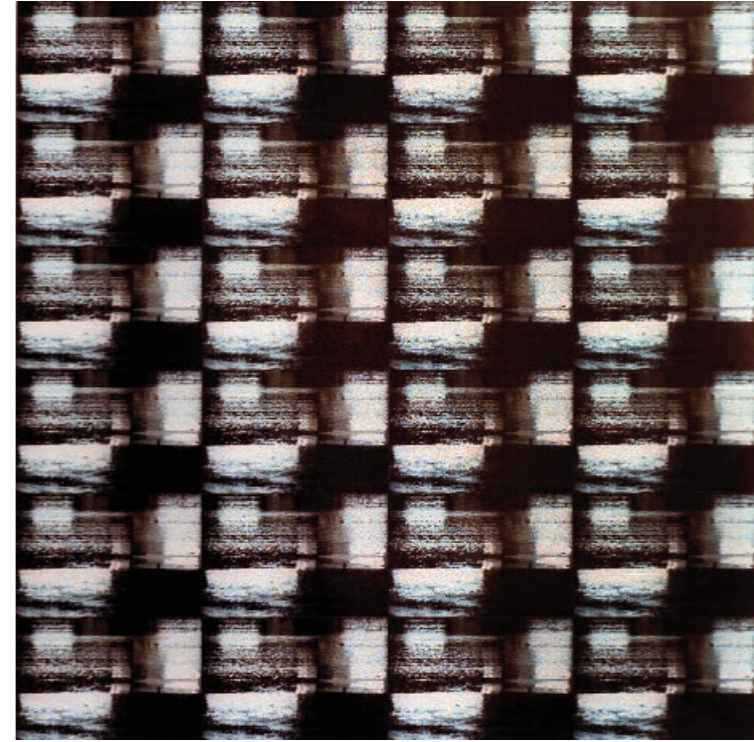
Sofia's Black, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

Tsimiski 10, A, B, C, D, 2007-2012
[Mnemosyne Mosaics / Matérialités]
Impression numérique sur aluminium, 60 x 80 cm

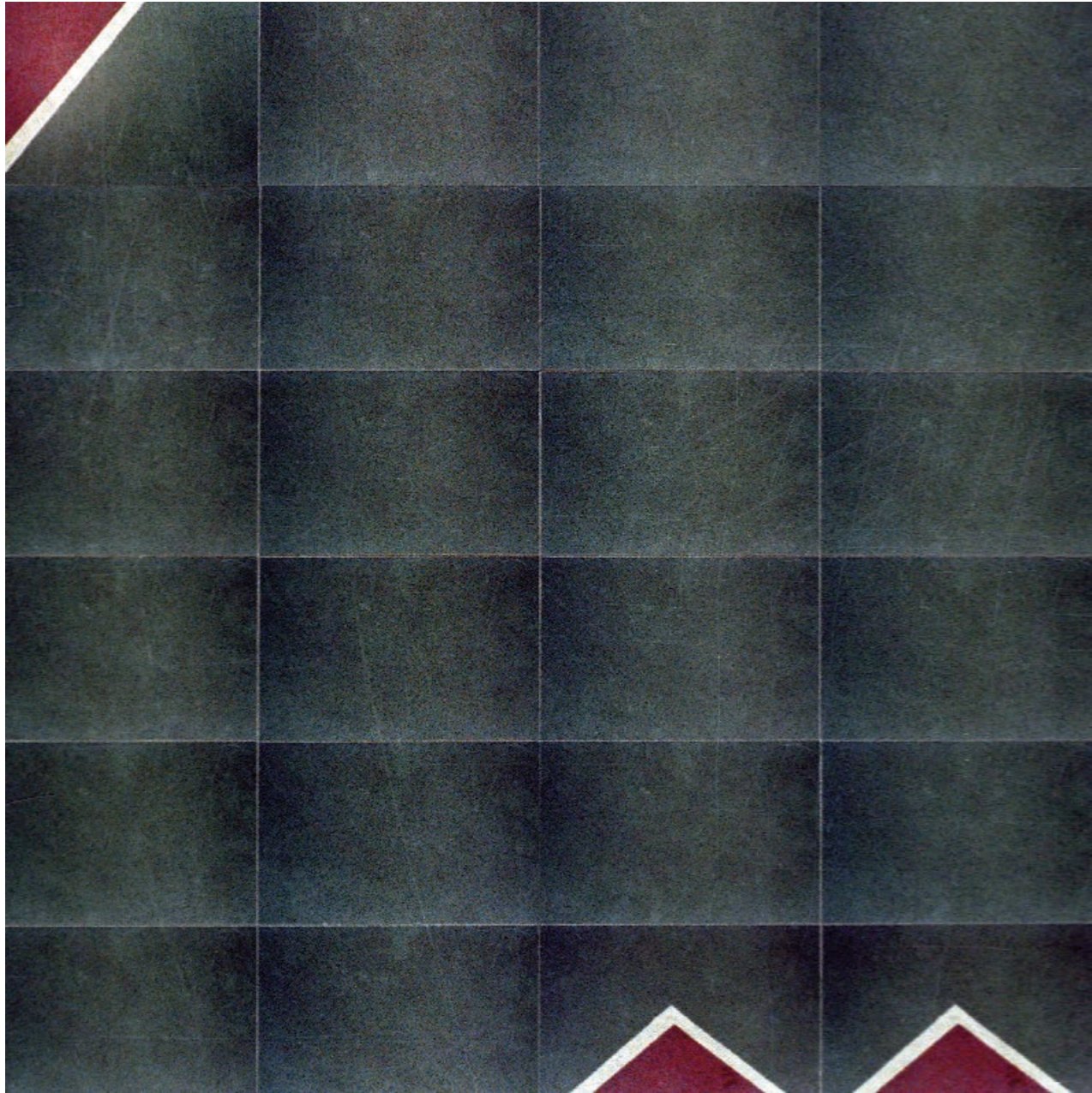
Stasi, 1982
[ANASYNGRAFES 1982]
Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

Tsimiski 10, E, F, G, H, 2007-2012
 [Mnemosyne Mosaics / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 80 cm

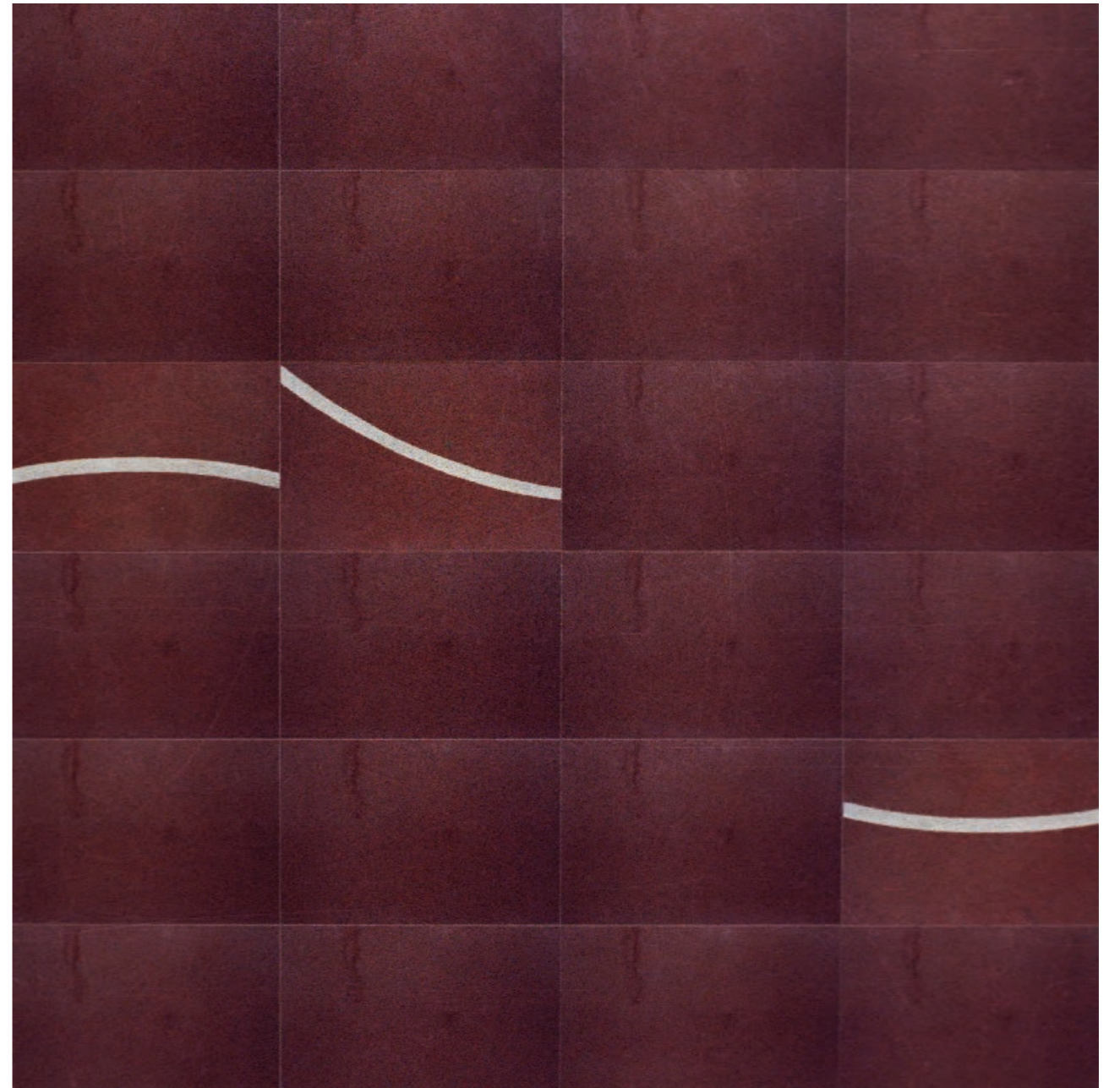

REVERB X 1, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

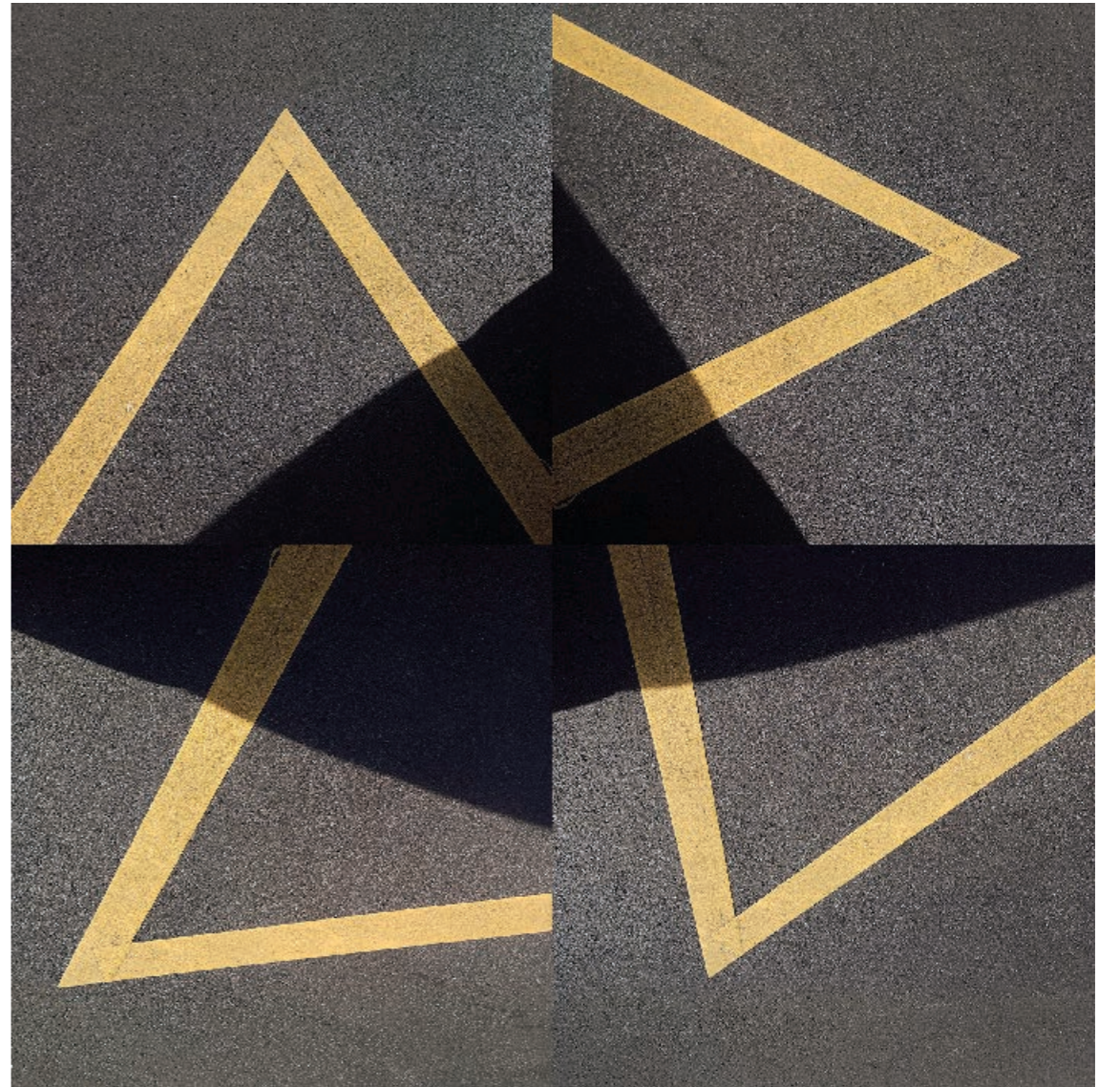

Courts II, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

Courts I, 1982
 [ANASYNGRAFES 1982]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 60 cm

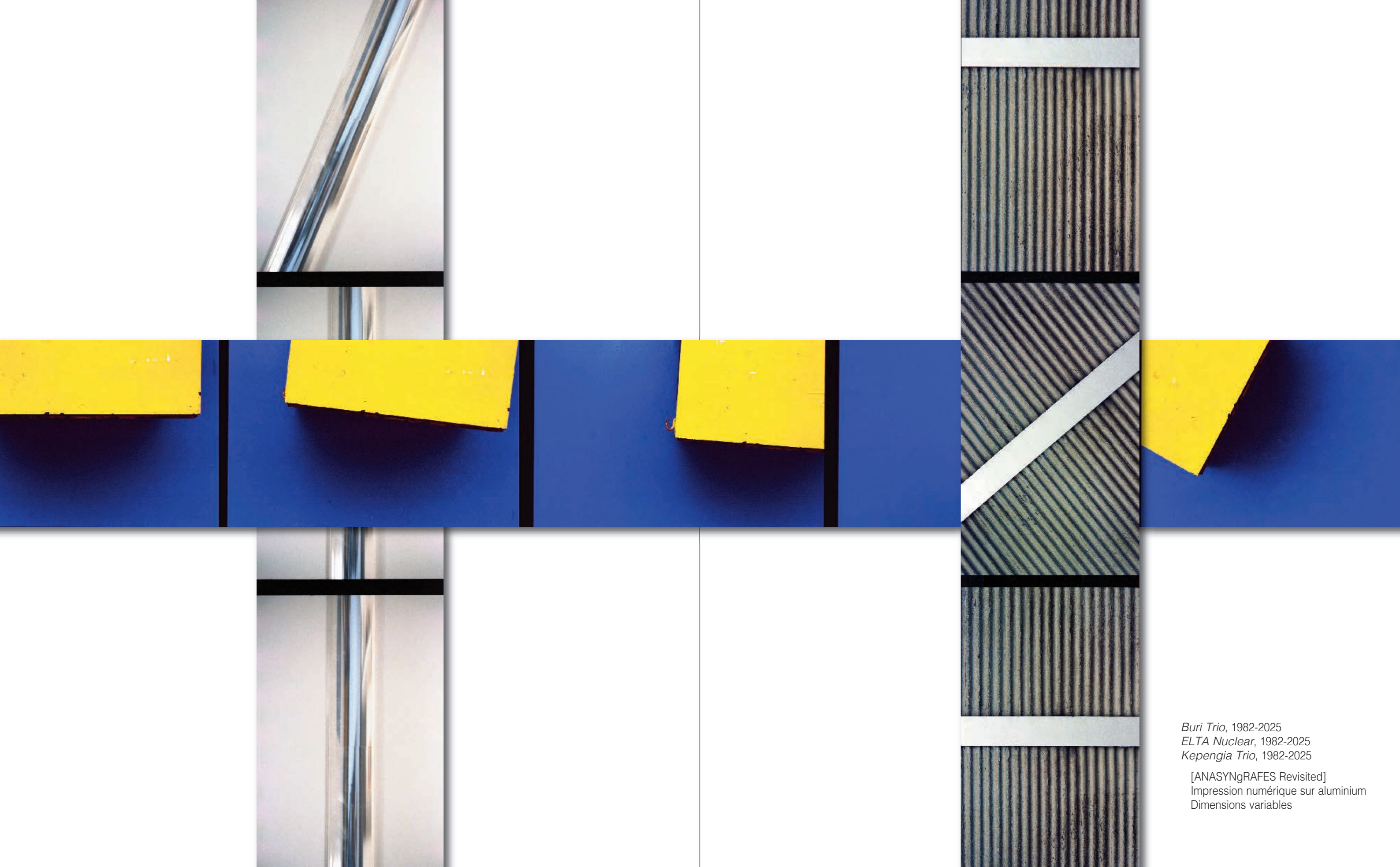
Unfounded Rights I & II, 2024
 [ANASYNGRAFES Revisited]
 Impression numérique sur aluminium, 80 x 80 cm

p. 92, 93
Tsimiski 10, 13.05.2008, 2007-2012
 [Mnemosyne Mosaics / Matérialités]
 Impression numérique sur aluminium, 60 x 80 cm

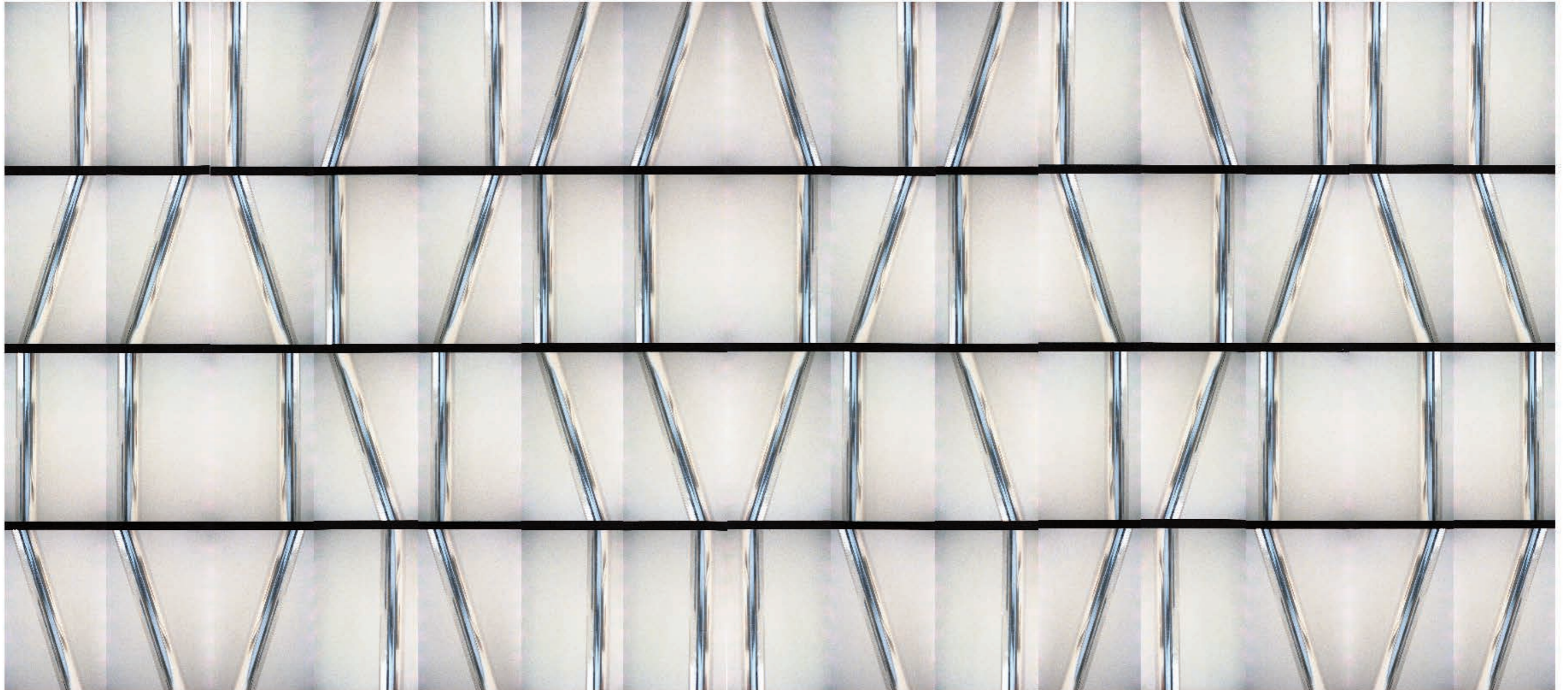

Daring Tzimiskes, 1982-2025
[ANASYNGRAFES Revisited]
Impression numérique sur aluminium
38 x 180 cm

Buri Trio, 1982-2025
ELTA Nuclear, 1982-2025
Kepengia Trio, 1982-2025

[ANASYNGRAFES Revisited]
Impression numérique sur aluminium
Dimensions variables

Buri Quartet Jam, 1982-2025
[ANASYNGRAFES Revisited]
Impression numérique sur aluminium
90 x 135 cm

Mingling by the Seine, 2024
[ANASYNGRAFES Revisited]
Impression numérique sur aluminium, 70 x 140 cm

ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ [συν] ΜΟΥΣΙΚΗ | "μια περι-έργεια"

ANASYNGRAFES [en] MUSIQUE | "une curiosité"

Η δομή κυρίως, αλλά και οι αποχρώσεις των συνιστωσών της μουσικής, υπήρξαν ανέκαθεν ο κánaβος στον οποίο έτεινα να αναχθώ προκειμένου να ανιχνεύσω ιδεολογικό υπόβαθρο για να στηρίζω πολλές από τις εικαστικές μου αναζητήσεις. Συνειδητά και υποσυνείδητα. Η συμβίωση της «παρόρμησης» και της «οργάνωσης» μέσα στις «διαδρομές» μου αντιστοιχούσε περισσότερο σε όρους μουσικής παρά σε όρους αρχιτεκτονικής όπως, ίσως, θα ήταν αναμενόμενο. Η συν-κίνηση, ως κεντρικός στόχος, επιζητούσε να δικαιώσει την πράξη κατ' αναλογία προς εκείνη που μου προσέφερε η μουσική όταν μου την προσέφερε.

Το 1982 και το 1983 εκδηλώθηκαν σχεδόν ταυτόχρονα δύο προσεγγίσεις. Οι ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ αντιστοιχούσαν στην υποσυνείδητη μεταγραφή του «μουσικού αισθήματος» και διατυπώθηκαν με όρους εικαστικούς μέσα από το λεξιλόγιο της φωτογραφίας. «Το “άλλο” πιάνο» (του Σάκη Παπαδημητρίου) αντιστοιχούσε στη συνειδητή συσχέτιση της μουσικής με «ανασκαφές» σε απωθημένα του ψυχισμού ενός εικαστικού που έχει «κλείσει θέση μουσικού για την επόμενη ζωή του».

Οι εικόνες είναι σιωπηλές. Η μουσική που εκπέμπουν αναπαράγεται μόνο στην ακροαματική φαντασία του θεατή τους. Είναι όμως σίγουρο ότι εκπέμπουν. Και ότι προσλαμβάνουμε τον ήχο τους χωρίς το κύμα να είναι αναγκαστικά ηχητικό. Και του δίνουμε μορφή μεταφράζοντας την εικαστική –ή εικονιστική– μορφολογία σε μουσική φρασεολογία μέσα από το απόθεμα του ηχητικού κόσμου που διαθέτουμε μέσα μας.

Σαράντα –και πλέον– χρόνια μετά τις ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ του 1982 στοιχειοθετούνται οι συνθήκες που δρομολογούν τη συνάντηση των εικόνων με τους ήχους τους. Ή έστω, μια πιθανή συνάντηση. Ή έστω, των συγκεκριμένων εικόνων με πιθανούς ήχους. Ή και με απίθανους ήχους. Η μουσική υποκίνησε τις διεργασίες για την παραγωγή των εικόνων. Ήρθε η στιγμή, οι εικόνες να της επιστρέψουν το χρέος τους.

Άρις Γεωργίου

La structure, mais aussi les nuances propres aux composantes de la musique, ont toujours constitué la trame vers laquelle j'avais tendance à revenir, consciemment ou inconsciemment, pour y déceler un fond idéologique capable de soutenir une grande partie de mes recherches artistiques. La coexistence de « l'impulsion » et de « l'organisation » dans mes « parcours » relevait davantage d'une logique musicale que d'une logique architecturale – comme on aurait pourtant pu s'y attendre.

La co-mobilisation, en tant qu'objectif central, visait à légitimer l'acte créatif par analogie avec ce que la musique m'offrait... lorsqu'elle me l'offrait. En 1982 et 1983, deux approches se sont manifestées presque simultanément. Les ANASYNGRAFES incarnaient la transcription inconsciente d'un « sentiment musical », exprimé en termes plastiques à travers le vocabulaire de la photographie. Parallèlement, L'« autre » piano (de Sakis Papadimitriou) traduisait une corrélation consciente entre la musique et une forme de « fouille psychique », dans les refoulements d'un artiste visuel ayant « réservé une place de musicien pour sa prochaine vie ».

Les images sont silencieuses. La musique qu'elles émettent ne prend vie que dans l'imaginaire auditif du spectateur. Et pourtant, il est certain qu'elles émettent un son – un son que nous percevons sans qu'aucune onde ne soit nécessairement sonore. Nous lui donnons forme en traduisant la morphologie artistique – ou iconographique – en phraséologie musicale, à partir du répertoire sonore que nous portons en nous.

Quarante ans – et plus – après les ANASYNGRAFES de 1982, se dessinent les conditions d'une rencontre entre l'image et le son. Ou du moins, la possibilité d'une telle rencontre. Peut-être même entre certaines images et certains sons possibles. Ou encore, avec des sons improbables.

La musique a nourri, inspiré, provoqué les processus de création de ces images. Le moment est venu pour les images de lui rendre leur dette.

Aris Georgiou

... η συναυλία ...

ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ [συν] ΜΟΥΣΙΚΗ | μια περι-έργεια
Αίθουσα Allatini-Dasault
ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Πέμπτη 16 Οκτωβρίου 2025

Ηθική αυτοργία

ΑΡΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Συνένοχοι αυτοργοί

Σάκης Παπαδημητρίου, Μιχάλης Λαπιδάκης, Δήμος
Γκουνταρούλης, Νεκτάριος Καραντζής, Σαβίνα
Γιαννάτου, Λόλα Τότσιου, Θεόφιλος Σωτηριάδης,
Κυριάκος Γκουβέντας, Λενιώ Λιάτσου, Θοδωρής
Πατσαλίδης, Βασίλης Μπακόπουλος

Theta Tau / Θεμελιακή Τετράς

Σάκης Παπαδημητρίου *πιάνο*

Basic Trio Pyrosvesteio

Θεόφιλος Σωτηριάδης *τενόρο σαξόφωνο*

Basic Trio Tsimiski Balcony

Μιχάλης Λαπιδάκης [σύνθεση]

Λενιώ Λιάτσου, πιάνο | Θοδωρής Πατσαλίδης, βιολί

Υ + VOID

Λενιώ Λιάτσου *πιάνο*

Θοδωρής Πατσαλίδης *βιολί*

I= (2)1982

Κυριάκος Γκουβέντας *βιολί*

Buri Multi

Βασίλης Μπακόπουλος [σύνθεση]

Λόλα Τότσιου, πιάνο

Aetoma X

Λόλα Τότσιου *πιάνο*

Chiavech

Δήμος Γκουνταρούλης *τσέλο*

Νεκτάριος Καραντζής *κοντραμπάσο*

Mingling

Σαβίνα Γιαννάτου *φωνή*

... le concert ...

ANASYNGRAFES [en] MUSIQUE | une curiosité
Salle Allatini-Dassault
INSTITUT FRANÇAIS DE THESSALONIQUE
Jeudi 16 octobre 2025

Instigateur moral

ARIS GEORGIU

Partenaires complices

Sakis Papadimitriou, Michalis Lapidakis, Dimos
Gouderoulis, Nektarios Karantzis, Savina Yannatou,
Lola Totsiou, Theofilos Sotiriadis, Kyriakos
Gouventas, Leniou Liatsou, Thodoris Patsalidis,
Vassilis Bakopoulos

Theta Tau / Θεμελιακή Τετράς

Sakis Papadimitriou *piano*

Basic Trio Pyrosvesteio

Theofilos Sotiriadis *saxophone tenor*

Basic Trio Tsimiski Balcony

Michalis Lapidakis [composition]

Lenio Liatsou, piano | Thodoris Patsalidis, Violon

Υ + VOID

Lenio Liatsou *piano*

Thodoris Patsalidis *Violon*

I= (2)1982

Kyriakos Gkouventas *Violon*

Buri Multi

Vassilis Bakopoulos [composition]

Lola Totsiou, piano

Aetoma X

Lola Totsiou *piano*

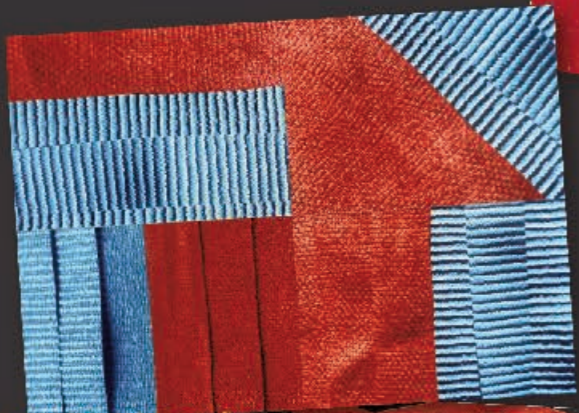
Chiavech

Dimos Gouderoulis *violoncelle*

Nektarios Karantzis *contrebasse*

Mingling

Savina Yannatou *voix*

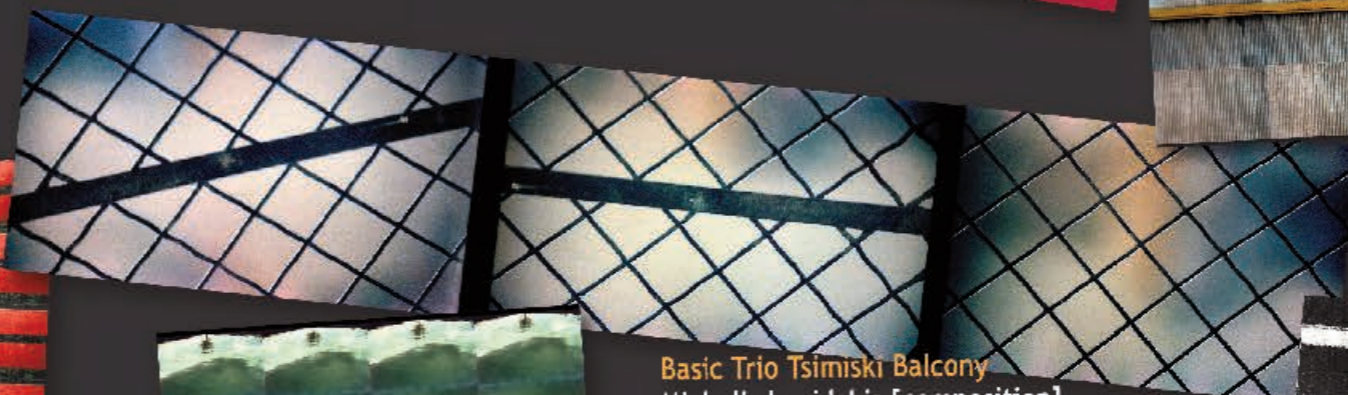
Theta Tau / Θεμελιακή Τετράς
Sakis Papadimitriou
piano

Basic Trio Pyrosvesteio
Theofilos Sotiriadis
saxophone tenor

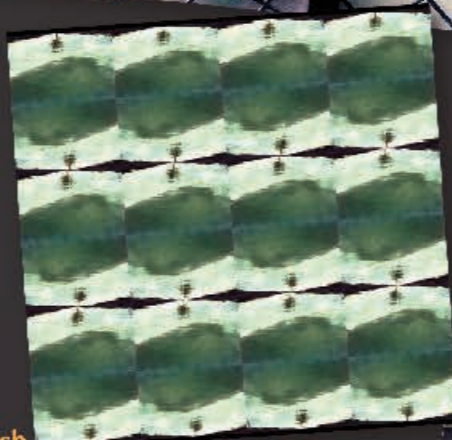
Y + VOID
Lenio Liatsou
piano
Thodoris Patsalidis
violon

Basic Trio Tsimiski Balcony
Michalis Lapidakis [composition]
Lenio Liatsou, piano | Thodoris Patsalidis, violon

Aetoma X
Lola Totsiou
piano

Chiavech
Dimos Goudaroulis
violoncelle
Nektarios Karatzis
contrebasse

Burt Multi
Vassilis Bakopoulos [composition]
Lola Totsiou, piano

I=- (2)1982
Kyriakos Gouventas
violon

Mingling
Savina Yannatou
Voix

Άρις Γεωργίου *Résonances*
ΑΝΑΣΥΝΓΡΑΦΕΣ 1982 | Υλικότητες 2000-2020

ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΣΧΕΔΙΑΣΕ ΚΑΙ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΕ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ Ο ΑΡΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΣΚΟΡΔΟΠΟΥΛΟ
ΣΕ ΧΑΡΤΙ VELVET ΤΡΙΠΛΗΣ ΕΠΙΧΡΙΣΗΣ 150 ΓΡ.
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΘΗΚΕ ΣΕ 300 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΩΑΚΕΙΜ ΤΡΙΚΑΛΙΑΡΗ
ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 2025

